Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7125 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 13 APRILIE 1972

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

DECRET pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul articolului 64, punctul 1 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

decretează:

Articol unic. — Se convoacă Marea Adunare Națională în a opta sesiune a celei de-a șasea legislaturi, în ziua de 20 aprilie 1972, ora 10 dimineața.

Președintele Consiliului de Stat
NICOLAE CEAUȘESCU

O strălucită manifestare a politicii externe a României socialiste

● *Tînăra generație a patriei noastre dă o înaltă apreciere vizitei și activității desfășurate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cele 8 state africane*

Întregul nostru popor salută cu profundă satisfacție rezultatele vizitei pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a întreprins-o în opt țări ale Africii. Eveniment remarcabil, bogat în semnificații, această vizită constituie o expresie a prestigiului politicii externe românești, politică constructivă, realistă, profund principială. Primirea caldă pe care popoarele celor opt țări au făcut-o conducătorului iubit al României socialiste reflectă stima și înalta considerație de care se bucură tovarășul Nicolae Ceaușescu, neobosita sa activitate pusă în slujba păcii, progresului social și a înțelegerii între popoare.

Împreună cu întregul popor, generația tînără a României socialiste își exprimă deplina sa adeziune la politica internă și externă a partidului și subscrie înaltei aprecieri pe care Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a dat-o activității desfășurate de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Tinerii patriei noastre salută această vizită ca o contribuție de o deosebită însemnătate la întărirea relațiilor de prietenie și colaborare dintre Republica Socialistă România și țările africane, constituind în același timp o puternică manifestare de solidaritate cu tinerele state care au pășit pe drumul independenței, cu lupta acestora pentru dezvoltarea economică și socială de sine stătătoare, cu mișcările de eliberare națională, împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru pace și securitate în lume. Dintre numeroasele mesaje care continuă să sosească din toate colțurile țării publicăm în pagina a V-a.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe participanții la ședința Consiliului Militar al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În cursul zilei de miercuri, 12 aprilie 1972, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe participanții la ședința ordinară a Consiliului militar al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, care și-a desfășurat lucrările la București, sub conducerea comandantului suprem al Forțelor Armate Unite, mareșalul Uniunii Sovietice, I. I. Iakubovski.

La primire au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, general de armată Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul Forțelor Armate.

Au fost, de asemenea, prezenți general-colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului Forțelor Armate și șef al Marelui Stat Major, general-colonel Marin Nicolescu, adjunct al ministrului Forțelor Armate, general-locotenent Ion Dincă, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

Cu privire la ședința Consiliului Militar al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia

În zilele de 11—12 aprilie 1972, în orașul București, sub președinția Comandantului suprem al Forțelor Armate Unite, mareșal al Uniunii Sovietice I. I. Iakubovski, s-a desfășurat ședința ordinară a Consiliului Militar al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

La ședință au fost analizate probleme curente care prezintă interes reciproc, îndreptate spre perfecționarea cooperării armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

Lucrările Consiliului Militar s-au desfășurat într-o atmosferă de lucru, tovărășească și de deplină înțelegere reciprocă a tuturor participanților.

Nu e greu să descifrezi tainele radioelectrotehnicii într-un atelier bine utilat. Elevele de la Liceul „Liviu Rebreanu" — Bistrița ne confirmă aceasta prin atenția și minuția cu care lucrează
Foto: ORESTE PLECAN

Cultivarea cartofilor — o preocupare de sezon în numeroase cooperative agricole.

JUBILEUL ORGANIZAȚIEI NOASTRE — ÎNDEMN LA NOI FAPTE DE MUNCĂ

Concluzia tinerilor din Alba Iulia:

NU FIRMA CONFERĂ PRESTIGIU, CI CONȚINUTUL ACTIVITĂȚII

Centrul de informare și documentare politică al „Tineret-clubului" din Alba Iulia

ALBA IULIA. „Tineret club": o clădire elegantă, datorată unui arhitect inspirat, o clădire care, cu un an în urmă, la inaugurare, a fost „vedeta" multor prim-planuri fotografice și de film, multor însemnări de reporter, justificat poematice. Dar, în același timp, o instituție care, încă de la primul articol „de analiză" dedicat activității ei, a fost în mod justificat cotată drept „un club fără personalitate". Motivul? Discrepanța între generozitatea cadrului și caracterul minor al activităților, între menirea principială a unui asemenea club și precaritatea concretizării. O lipsă de viziune largă, de perspectivă, un fel de a gîndi activitățile la modul diletantist. În ultima instanță considerarea clubului nu ca un loc al strădaniilor de educare multilaterală — politică, civică, cultural-artistică — a tinerilor, ci de „pură" distracție, rezumată, de fapt, la „reuniuni" (bineînțeles dansante), la programe artistice improvizate, la expuneri întîmplătoare, și la sporovăieli fără cap și coadă în jurul (se putea fără?) ceștilor de cafea... Dar să ne oprim aici cu amintirile neplăcute.

„Tineret club", primăvara lui 1972. În încăperea cea mai importantă a instituției (se va vedea care încăpere și de ce cea mai importantă) stăm față-n față, gazetari și activiști ai comitetelor județean și municipal U.T.C., într-un colocviu despre situația actuală a clubului. Concluzia noastră, după două zile de investigații, de sondaje în rîndul a zeci și zeci de tineri de la Fabrica de porțelan și „Refractara", de la „Ardeleana" și cooperația meșteșugărească, de la Liceul „Horia, Cloșca și Crișan" și din construcții, de la industria locală și din unitățile spitalicești —, după cercetarea atît a activității scriptice, cît și a celei la zi a clubului — se exprimă astfel: „Totală schimbare la față. Acum clubul **are personalitate.** Are un profil distinct și reprezintă, în viața spirituală a orașului, nu doar **o clădire**, ci, în primul rînd, **o idee**: ideea de loc agreabil unde tinerii pot găsi un spațiu propice meditației asupra celor mai arzătoare teme ale contemporaneității. Unde li se oferă nu doar muzică și cafea, ci și răspunsuri la întrebările firești vîrstei și „mai cu seamă, jaloane orientative necesare formării culturii lor politice, ca tineri membri ai unei organizații revoluționare, ca tineri care vor în modul cel mai arzător să înțeleagă ce înseamnă a gîndi și a trăi în chip comunist, să-și însușească acest chip de a trăi și gîndi. Cărui fapt se datorează această schimbare la față? Răspunsul ni-l dau, într-un perfect consens cu ceea ce ne spuseseră și tinerii chestionați, Fr. Gal, secretar al comitetului județean, și Victor Drașovean, prim-secretar al comitetului municipal U.T.C.: „La început, ne spun ei, o dată cu inaugurarea clădirii — la construcția căreia, de la arhitect și pînă la muncile necalificate, o contribuție hotărîtoare au adus uteciștii din Alba Iulia — ni s-a părut că totul va merge de la sine. Eram atît de plini de mîndria și bucuria de a avea la-ndemînă o asemenea clădire, încît am cam luat lucrurile în ușor, ca și cînd o dată existente zidurile

PETRE DRAGU

(Continuare în pag. a V-a)

Pag. a III-a:
EXPERIENȚA CELOR MAI BUNI LA ÎNDEMÎNA TUTUROR
● Vă prezentăm alți tineri și alte organizații distinse cu drapelul și insigna jubiliară

Pag. a IV-a:
Pe scenă — în expoziții — pe ecran DESPRE TINERI, PENTRU TINERI
Manifestări artistice dedicate semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist

ÎN TRIMESTRUL II

AU PĂȘIT CU DREPTUL ...dar unii furnizori le pun încă piedici

Printre constructorii Fabricii de dispozitive, scule și matrițe din Focșani

Aproape de miezul nopții cînd intram cu mașina în Focșani venind dinspre Galați, pe șantierul **Fabricii de dispozitive, scule și matrițe** din zona industrială a orașului, se lucra la lumina reflectoarelor.

— Pentru noi, ori de lucrăm la lumina soarelui, ori la cea a reflectoarelor tot la fel trebuie să muncim. Nu-i nici o deosebire, ritmul este egal. **Încă din octombrie am trecut pe două schimburi**, continuă șeful brigăzii, **atît pentru descongestionarea locurilor de muncă cît și pentru o mai deplină folosire a utilajelor, pentru o mai mare densitate a minutelor.** Avem certitudinea că durata investiției se va reduce simțitor.

Pentru industria noastră constructoare de mașini, Fabrica de dispozitive, scule și matrițe din Focșani reprezintă un obiectiv deosebit, ea răspunzînd unei cerințe din ce în ce mai stringente, pe măsura dezvoltării și modernizării acestei ramuri. Înzestrată tehnic după cele mai exigente pretenții, intrarea în funcțiune a noii unități este așteptată cu explicabil interes. După cum o definește însăși denumirea, fabrica va aproviziona întreprinderile constructoare de mașini cu dispozitive, scule și matrițe, aducîndu-și un valoros aport la perfecționarea tehnologică, la sporirea eficienței economice a producției. Constructorii sînt pe deplin conștienți de aceste comandamente, și-au organizat de așa manieră activitatea, încît vor să-și asigure toate premisele devansării termenului de încheiere a investiției. Ele se întrevăd, de altfel, încă de pe acum — bilanțul pe primul trimestru fiind suficient de grăitor. **Planul la producția globală a fost depășit, înfăptuindu-se 22 la sută din sarcina anuală.** De altfel, n-ar fi neapărat nevoie să apelăm la cifre. Chiar o privire sumară pe șantier dezvăluie ordinea desăvîrșită și străduința constructorilor de a se situa în permanență la cel mai înalt randament. Explicația este simplă. De la începutul lunii martie, toate lucrările au intrat

LAL ROMULUS

(Continuare în pag. a V-a)

CITITORUL DECLANȘEAZĂ ANCHETA

La Berca, clubul are un director care vrea să fie... rector!

Este îndeobște cunoscută menirea cercurilor ce ființează în cadrul cluburilor și caselor de cultură, fie ele ale sindicatelor sau aparținînd de alte foruri. Cunoștințele și deprinderile căpătate aici sînt de natură să completeze, să îmbogățească personalitatea amatorului, să contribuie la lărgirea orizontului său de înțelegere și cunoaștere. Stau-mărturie celor subliniate mai sus numeroși medici, muzicieni amatori, muncitori plasticieni amatori, gospodinele închinînd ceasuri de răgaz îndeletnicirii de a deprinde cunoștințe de croitorie, artizanat sau broderie — toți cei care pe lîngă o profesie de bază doresc să-și cultive, în timpul liber, neastîmpărul unei pasiuni.

Articolul de față, însă, face obiectul unei alt fel de experiențe.

La redacție a sosit o scrisoare prin care un cititor ne sesizează faptul cum că un astfel de cerc, cercul de croitorie din cadrul clubului petroliștilor aparținînd comitetului sindicatului de la Schela Berca, județul Buzău, tinde să iasă din sfera noțiunii propriu-zise, dorindu-se o școală — în accepțiunea de „instituție de învățămînt" (așa cum o definește dicționarul).

Iată-ne, așadar, la Berca. Interlocutori: Constantin Bălașa, președintele comitetului sindicatului, și Dumitru Giurgea, directorul clubului.

— Avem un cerc bun, cu tradiție — ne spun dînșii. Pînă acum i-au urmat cursurile peste 1 000 de fete. La ora actuală, alte 182 de tinere se inițiază în tainele acestei profesii...

Au urmat cuvinte frumoase, exprimînd fapte lăudabile, intenții nobile. Și, în parte, pe bună dreptate. Atunci, în 1963, înființarea cercului a constituit o noutate de seamă. Soții și fiice ale petroliștilor din comună au deprins în timpul lor liber

I. ANDREITA

(Continuare în pag. a V-a)

TINEREȚE

de VASILE VETIȘANU

Tinerețea e numai o fază a vieții noastre, dar cea mai fecundă, cea mai dinamică și mai disponibilă acțiunilor, înscrise în registrul sensibilității și gîndirii noastre. E o fază **formativă**, generatoare de idealuri și năzuinți, care se pietrifică în spațiul personalității noastre. Și mai mult, e o fază în care puterile tinere reușesc să pună pe cîntarul vieții valorile acesteia, pentru a le simți adevărata lor greutate, de care atîrnă însăși formarea și înțelesul tinereții.

Acel tezaur imens, incalculabil, de experiență umană, de la începutul timpurilor și pînă în zilele noastre, este totdeauna zestrea prezentă a generațiilor tinere. Cu cît e mai tînără o generație, cu atît pe umerii ei apasă marea responsabilitate civică și socială, de a duce faptele și memoria veacurilor înainte, de a le păstra, pentru a ști ce are de făcut, ce trebuie să depășească. E neîndoielnic, fără descoperirile lui Galilei și Newton, poate chiar mai departe, în adîncimea timpurilor, mecanismele actuale nu se înșurubau pe solul lunar. Contactul permanent am zice, cu bătrînețea omenirii, cu vestigiile ei, devine condiție a tinereții, în mersul ei, cuceritor și demn.

Într-un asemenea mers, înviorător și exemplar, au trăit întotdeauna generațiile acestui pămînt. Cronicarii nu se rușinau să preia de la cei de dinainte mersul istoriei, s-o descrie, cu forța tinereții lor. Revoluționarii de la 1848, continuau și duceau mai departe revoluția domnului Tudor. Hașdeu se numea, el însuși, un heliadist. Rebreanu făcea, sub cupola Academiei Române, elogiul țăranului român, al

(Continuare în pag. a V-a)

PE AGENDA ZILEI

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU, a adresat Maiestăţii Sale Imperiale, MOHAMMAD REZA PAHLAVI ARYAMEHR, Şahinşahul Iranului, următoarea telegramă :

Cu profundă emoţie şi întristare am aflat de cutremurul de pămînt ce a avut loc în Iran.

În numele Consiliului de Stat, al poporului român şi al meu personal, exprim Maiestăţii Voastre, poporului iranian, familiilor victimelor şi tuturor celor ce au avut de suferit de pe urma acestei calamităţi naturale, expresia sentimentelor noastre de adîncă compasiune şi sincere condoleanţe.

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUŞESCU, a adresat Preşedintelui Republicii Gambia, SIR DAWDA JAWARA, următoarea telegramă :

Cu ocazia realegerii în funcţia de preşedinte al Republicii Gambia, vă transmit, Excelenţă, cordiale felicitări şi urări de succes în activitatea dv. îndreptată spre asigurarea prosperităţii şi progresului Republicii Gambia.

Îmi exprim convingerea că relaţiile dintre ţările noastre se vor dezvolta continuu, în interesul ambelor popoare, al păcii şi colaborării internaţionale.

Miercuri seara a sosit la Bucureşti delegaţia Partidului Socialist Belgian condusă de tovarăşii Edmond Leburton şi Jos Van Eynde, preşedinţi ai partidului, miniştri de stat care, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist Român face o vizită în ţara noastră.

Din delegaţie fac parte tovarăşii J. Ramaegers şi A. Derore, membri ai Biroului Naţional al P.S.B., senatori, A. Sweert, membru al Biroului Naţional al P.S.B., şi Robert Urbain, deputat.

La sosire pe aeroportul Otopeni, delegaţia P.S.B. a fost salutată de tovarăşii Manea Mănescu şi Paul Niculescu-Mizil, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., Ştefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, şef de Secţie la C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

A fost de faţă Jan Adriaenssen, ambasadorul Belgiei la Bucureşti.

La invitaţia ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, miercuri seara a sosit în Capitală, într-o vizită oficială, ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Knud B. Andersen, cu soţia.

Miercuri s-a înapoiat în Capitală, venind de la Helsinki, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe. În timpul vizitei în Finlanda demnitarul român a avut un schimb de vederi cu Kalevi Sorsa, ministrul de externe, şi Richard Totterman, secretar de stat, secretarul general al Ministerului Afacerilor al Finlandei, în cadrul cărora au fost abordate probleme ale relaţiilor româno-finlandeze. A avut loc, de asemenea, un schimb fructuos de vederi în probleme privind securitatea europeană şi alte aspecte ale situaţiei internaţionale.

Miercuri, a fost semnat la Bucureşti Protocolul de colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică pe anul 1972 între Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini din Republica Socialistă România şi ministerele Construcţiilor de Maşini şi Industriei Grele din Republica Populară Polonă.

Protocolul prevede, printre altele, realizarea unor acţiuni de colaborare şi cooperare industrială, dezvoltarea livrărilor reciproce de maşini, utilaje şi instalaţii tehnologice, precum şi acţiuni pe linia extinderii şi adîncirii colaborării tehnico-ştiinţifice în domeniul construcţiilor de maşini. Totodată, s-a convenit asupra dezvoltării în perspectivă a colaborării directe dintre centralele industriale şi grupurile de uzine din ţara noastră şi organele corespunzătoare din R. P. Polonă, în vederea rezolvării unor probleme importante de interes reciproc.

Din partea română, Protocolul a fost semnat de ing. Iosif Opriş, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini, iar din partea polonă de dr. Eduard Meisner, adjunct al ministrului industriei construcţiilor de maşini.

Începînd din ziua de 12 aprilie, Centrul universitar Tg. Mureş găzduieşte tradiţionalul festival „Primăvara studenţească tîrgumureşeană". Ajuns la a 5-a ediţie, festivalul înmănunchează pe parcursul a cinci zile un însemnat număr de manifestări cultural-artistice şi muzicale, constituind un bun prilej de cunoaştere şi etalare a talentului artistic al viitorilor farmacişti, medici, actori, regizori şi profesori. La aceste manifestări îşi vor da concursul numeroşi reprezentanţi ai vieţii muzicale şi artistice din Bucureşti, Cluj şi Tg. Mureş.

TRIBUNA CITITORULUI

O PROBLEMĂ ÎNCĂ DESCHISĂ

Am citit cu multă atenţie articolul „Pentru CE şi pentru CINE edităm revistele şcolare ?" publicat în ziarul „Scînteia tineretului" din 8 aprilie 1972.

Ancheta întreprinsă ridică o serie de probleme legate de acest sector deloc neglijabil al activităţii extraşcolare a elevilor. Subscriu : revista trebuie să devină o tribună a elevilor, în paginile ei trebuie tratate cu simţ acut al răspunderii multiplele probleme legate de activitatea şcolară şi extraşcolară a elevilor ; trebuie valorificată activitatea ştiinţifică şi creatoare a elevilor, prin publicarea unor lucrări cît mai valoroase. Sînt revistele şcolare „ancorate", în problemele cotidiene ale vieţii şcolare ? În redactarea materialelor publicate în paginile revistei se manifestă pe deplin personalitatea elevilor ? Iată probleme care ar putea fi discutate în continuare pe marginea activităţii revistelor şcolare.

Revistele şcolare aparţin de cîţiva ani — unele dintre ele societăţilor cultural-ştiinţifice înfiinţate în întreaga ţară. Organizarea acestor societăţi ale elevilor ridică o altă problemă : revistele să aibă un caracter diversificat ca problematică sau să devină de strictă specialitate — literară sau ştiinţifică ? Puţina experienţă acumulată de unele reviste şcolare a demonstrat succesul revistelor de specialitate. Exemplu : societatea tehnico-ştiinţifică de astronautică a elevilor de la Liceul nr. 2 din Tîrgovişte editează revista „Astronautica", citată chiar de presa străină ca a doua revistă de strictă specialitate (astronautică) din lume. Trebuie să analizăm şi să hotărîm cum e mai bine. Or, aceste probleme, cît şi multe altele ar putea face obiectul discuţiilor în cadrul unei constatuiri naţionale întrunindu-i pe cei care conduc revistele şcolare. Cu acest prilej s-ar putea stabili un statut al revistelor şcolare. Atunci revistele vor putea apărea la timp, vor putea fi ancorate în problemele cotidiene ale vieţii şcolare.

MIHAIL I. VLAD
preşedintele Societăţii literare a elevilor „Alexandru Vlahuţă" — Tîrgovişte

POŞTA DE AZI

200 de elevi de la Şcoala profesională din Timişoara au executat pentru Casa tineretului 40 m.c. betoane şi au descărcat 180 camioane cu balast ● A început construcţia bazinului de înot olimpic de la Deda ● În judeţul Olt s-au împădurit 374 ha, cu 74 mai multe decît planul stabilit ● Zilele trecute la Institutul politehnic din Bucureşti a fost organizat concursul „Utecistul de azi — comunistul de mîine", concurs cîştigat de studenţii de la Automatica ● La Liceul nr. 2 din Caransebeş a avut loc o sesiune de comunicări ştiinţifice dedicată aniversării a 50 de ani de la crearea U.T.C. ● O nouă promoţie de tineri muncitori a intrat în producţie la regionala Căilor Ferate-Deva ● Cei mai tineri cooperatori din comuna Boşorod (Hunedoara) pionieri şi utecişti au început lucrările în microcooperativa lor care ocupă o suprafaţă de 2 ha. ● În judeţul Olt se desfăşoară a V-a ediţie a tradiţionalului festival-concurs „Spicul de aur". Faza judeţeană va avea loc la începutul lunii iunie ● În urmă cu cîteva zile s-a inaugurat la magazinul „Căminul" din Oradea secţia cu vînzare a produselor executate de elevii liceelor generale şi teoretice din municipiu ● Tineri şi vîrstnici din comuna Siliştea (Buzău) se află prezenţi pe şantierul viitorului Dispensar comunal ● Membrii cenaclului „George Bacovia" din Capitală l-au avut ca oaspete pe actorul Ion Gheorghe Arcudeanu de la Teatrul „Ion Creangă" ● 985 de tineri din judeţul Prahova au participat la faza de masă a concursului „Meseria — brăţară de aur" ● În ultima perioadă 256 de tineri din judeţul Prahova au primit carnetul roşu U.T.C. ● 5 ore de dăruire — astfel au fost numite orele în care numeroşi tineri şi vîrstnici au luptat cu flăcările reuşind să stingă incendiul izbucnit în pădurea de pe raza oraşului Anina ● Surprize pentru sezonul estival : în campingurile din Timişoara s-a introdus apa caldă şi duşuri ● Locuitorii din Bonţida (Cluj) au un modern cămin cultural dat recent în folosinţă ● La Haţeg a avut loc sărbătorirea cooperatorilor fruntaşi intitulată „Sărbătoarea meşterilor pămîntului" ● Numeroşi elevi de la liceele „Gh. Şincai", nr. 6, nr. 3 etc. din Capitală au plecat în tabăra de la Timişul de Jos ● În noul local al Grupului şcolar sanitar din Tr. Severin s-a organizat o interesantă manifestare cultural-distractivă. (De la corespondenţii noştri : Ioan Vlad, Thomas Breier, Alexandru Vasile, Stelian Chirilă, Benone Neagoe, Ion Petrescu, Valeriu Bărgău, Manuela Arghiriu, Ion Ghineţ, Gavril Caraba, Elena Mircea, Florică Dumitru, Emil Rădulescu).

24 H.

● **Sibianul Gunther Rausch (str. Valea Mare nr. 8, căsătorit, un copil) trecea drept om serios printre vecinii şi cunoscuţii săi. Brusc, el s-a decis să plece într-un lung turneu prin ţară, dînd curs unei „chemări lăuntrice". Actor ? Artist instrumentist ? Maestru de circ? Nimic din toate acestea. G. R. se considera, pur şi simplu, un om cu idei. Turneul a început la Timişoara şi a continuat cu Capitala, Clujul, Iaşul, Craiova, Constanţa... În fiecare oraş omul nostru cu idei se vălcărea (artistic) unor proaspete cunoştinţe : „Am adormit în tren... mi s-au furat banii şi bagajele şi actele... Ce fac eu acum ? Împrumutaţi-mă, pînă ajung acasă !" Credulii au sărit în ajutorul escrocului cu diferite sume de bani. Ei au fost 18. Ştiţi istoria cu uleiorul ? Acesta s-a spart destul de repede, turneul s-a încheiat, iar G. R. are „relache".**

● **Nelu Nichita din Roman (bd. 23 August, bloc 3, apart. 23), băiat frumuşel şi descurcăreţ, a pus ochii pe o fetişcană din acelaşi oraş cu el, Marinica Munteanu. Văzut — plăcut — gungurit — mutat la ea acasă. Cînd Marinica a intrat în luna a doua de sarcină, Neluţu s-a mutat la el acasă. De căsătorie nici n-a vrut să audă. Legea penală însă spune că asta se cheamă seducţie. A aflat şi N. N. iubitul lui M. M. despre asta, abia cînd a fost invitat la tribunal. Şi cît se mai căznise să afle de ce e chemat el oare acolo...**

● **Lui George Stănilă îi plăcea să asculte cum zornăie motorul maşinii în preajma „autei" de km. la oră. Zornăia tare ! Prin preajma comunei Vadu Paşii (Buzău), noaptea pe la orele 22,30, el a accidentat grav pe biciclistul Alexandru Dobre (20 de ani) care circula regulamentar. Stănilă — leu cu volanul în mînă şi laş fără el —, a părăsit locul faptei lăsînd fără ajutor victima care suferise o fractură a bazei craniului. Dar, nu vă temeţi, G. S. nu s-a rătăcit, deşi era noapte : a fost găsit şi acum se află „în deplină siguranţă". (VIOREL RABA).**

FOTBAL

XX : Etapa rezultatelor scontate

Diagrama etapei

Rapid — C.F.R. Cluj : 3—1 (2—1). O partidă care s-a desfăşurat sub semnul dezechilibrului, superioritatea teritorială şi în acţiunile de poartă aparţinînd feroviarilor bucureşteni. Cel mai bun om de pe teren — Dumitru care în minutul 41 dintr-o lovitură liberă a marcat un gol fantastic pe lîngă apărarea clujeană arătîndu-şi încă o faţetă a subtilităţii şi talentului

F. C. Argeş — Steaua : 2—1 (1—0). O partidă mediocră şi ca spectacol şi ca nivel tehnic. A marcat în min. 37 Radu

Univ. Craiova — Dinamo : 2—1 (1—0). Meci de mare luptă şi tensiune, cu acţiuni şi faze de fotbal bun şi cu un record de spectatori. Pînă a se deschide scorul — min. 45 prin Ivan, care a reluat în plasă o minge boxată de Constantinescu — dinamoviştii s-au apărat în 5 oameni şi au atacat doar cu 3 jucători. Perioade îndelungi valul oltenesc a fost greu stăvilit de apărarea pe alocuri nesigură a echipei din Bucureşti. Autorii celorlalte două goluri : Pîrvu min. 75 şi Dumitriu II min. 87. Deleanu, în min. 90, execută o lovitură liberă şi trimite mingea în bară.

„U" Cluj — Steagul roşu : 1—0 (1—0). O partidă ce se anunţa mult mai dîrză şi spectaculoasă — era, de altfel, un derby veritabil, se întîlneau două fruntaşe ale clasamentului — s-a încheiat sub auspiciile unui joc mediocru şi ca nivel tehnic şi ca nivel spectacular, fără faze deosebite, demne de consemnat. Singurul punct al partidei a fost înscris de Uifăleanu, într-o fază neclară, în min. 28 al partidei.

Petrolul — Politehnica : 0—0. După cum ne relata crainicul Ion Mureşanu meciul de la Ploieşti putea dura chiar o zi şi o noapte şi aşa cum s-a jucat tot nu se putea marca vreun gol.

U.T.A. — Jiul : 4—1 (2—1). Dominarea a fost de partea gazdelor, replica oaspeţilor — mai ales în repriza secundă — fiind destul de palidă, neobişnuită pentru echipa din Valea Jiului. Omul care s-a detaşat şi în această partidă a fost Domide. Autorii golurilor : Sima în min. 11 şi 51, Domide în min. 12 (din penalty) şi Kun II min. 79. Pentru Jiul a înscris Libardi — min. 18 — dintr-o lovitură liberă.

A.S.A. Tg. Mureş — Crişul : 3—1 (1—0). În prima parte a partidei eleviţi lui Tiberiu Bone domină copios, atacurile orădenilor fiind rare de tot. Cel mai bun om de pe teren — Hat-Trik-ul etapei a 26-a fiind jucătorul Nagy — care a marcat toate cele trei goluri ale gazdelor.

Farul — S. C. Bacău : 1—1 (0—0). În partida desfăşurată, în nocturnă, Farul n-a putut trece de fotbaliştii din Bacău. Punctele au fost marcate de Oprea din 11 m. în minutul 55, şi respectiv Băluţă (min. 85).

Clasamentul

1. Ú.T.A.	20	11	6	3	39-17	28
2. St. roşu	20	9	6	5	26-13	24
3. F. C. Argeş	20	12	0	8	33-27	24
4. „U" Cluj	20	10	3	7	30-21	23
5. A.S.A.	20	8	7	5	22-18	23
6. S.C. Bacău	20	9	4	7	32-26	22
7. Dinamo	20	8	5	7	27-23	21
8. Univ. Cr.	20	8	5	7	26-24	21
9. Steaua	20	7	6	7	24-18	20
10. Rapid	20	8	3	9	24-26	19
11. Jiul	20	7	5	8	18-25	19
12. Petrolul	20	7	5	8	19-22	19
13. Politehnica	20	5	8	7	22-26	18
14. Farul	20	7	4	9	18-27	18
15. C.F.R.	20	3	6	11	14-29	12
16. Crişul	20	2	5	13	8-31	9

ETAPA VIITOARE

(duminică, 16 aprilie)

Jiul — Steagul roşu : Crişul— Farul ; Univ. Craiova — „U" Cluj ; S. C. Bacău — Rapid ; Dinamo — A. S. A. Tg. Mureş ; Steaua — Petrolul ; Politehnica — F. C. Argeş ; C. F. R. Cluj — U.T.A.

● IERI la Piatra Neamţ s-au întîlnit într-un meci internaţional amical selecţionatele masculine de volei ale României şi R. D. Germane. Voleibaliştii români au obţinut victoria cu scorul de 3—1 (15—10, 9—15, 15—10, 15—5). Astăzi tot la Piatra Neamţ are loc revanşa.

● CAMPIONATUL mondial de hochei pe gheaţă a programat miercuri la Praga meciul derbi în care s-au întîlnit selecţionatele Cehoslovaciei şi U.R.S.S. Întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate : 3—3 (2—0, 0—1, 1—2).

Reînvie spiritul ofensiv ?

Această întrebare poate stărui, se pare, după epuizarea celei de a XX-a etape. Într-adevăr, ieri, s-a realizat un record al eficacităţii în retur : s-au înscris 22 de goluri. Şi încă un fapt semnificativ : dacă în etapele precedente bruma de goluri se realiza spre finalul partidelor, de data aceasta încă din primele minute crainicii - reporteri ai Radioului îşi dădeau ghes să ceară legătura la dispeceratul undelor de la Bucureşti, condus riguros şi abil de Gheorghe Minoiu pentru a transmite autorii golurilor, prilej care ne oferea şi nouă posibilitatea să luăm contact cu atmosfera electrizantă de pe stadioanele ţării. Reinvie, oare, spiritul ofensiv ? Tot ce se poate ca jucătorii să se fi săturat să li se tot facă reproşuri pentru ineficacitate. Din păcate, deşi s-au marcat de data asta mai multe goluri, printre autorii lor nu întîlnim pe nici unul dintre atacanţii echipei naţionale, cu excepţia lui Domide, dacă considerăm că el va face parte, în viitor, dintre înaintaşii reprezentativei. În schimb, remarcăm jucătorii Sima (U. T. A.), Marin Stelian (Rapid), pentru performanţele obţinute — fiecare a înscris pentru echipa sa de cîte două ori — dar mai ales succesul mureşeanului Nagy care, ieri, s-a impus cu o ispravă ce onorează, dă culoare şi materie epică unei cariere sportive : a înscris trei goluri realizînd acel hat-trick visat de toţi fotbaliştii.

În aceeaşi ordine, a subiectelor preferate la această oră, vom sublinia faptul că puţine remarci am auzit făcîndu-se la adresa tricolorilor. Angelo Niculescu a făcut un drum obositor la Craiova să-i vadă, bineînţeles, în primul rînd, pe dinamovişti. Şi chiar aici în prezenţa a 40 000 de spectatori — record absolut — se-ntîmplă ca antrenorul Nicuşor să-i înlocuiască — probabil pentru lipsă de randament — tocmai pe elevii şi preferaţii selecţionerului, Lucescu şi Radu Nunweiller, titulari „de profesie" în naţională. La Piteşti, Dobrin „încercat" special pentru naţională — de ce nu şi pentru echipa lui ? — nu a fost în apelo sale, Iordănescu şi Sătmăreanu n-au strălucit nici ei. Au confirmat forma bună arătată în ultima vreme Domide, la Arad, Dumitru şi Răducanu la Bucureşti.

Între elementele mai „inedite" ale etapei consemnăm şi evenimentele care au marcat partida de la Piteşti : apariţia lui Dobrin în formaţie, Jercan a devenit tată. Prepurgel a împlinit un sfert de veac. Şi, bineînţeles, victoria asupra jucătorilor militari — în echipa acestora un nou „recrut", Vlad — victorie care-i menţine pe piteşteni în plutonul echipelor ce emit pretenţii la titlu. Totul depinde de restabilirea grabnică a lui Dobrin. S-au acordat 3 lovituri de la unsprezece metri şi, caz mai rar întîlnit, nu s-a ratat nici una ! O constatare pe care o poate face, Bazil Marian, antrenorul rapidiştilor : cu Marin Stelian şi cu Petreanu în formaţie, feroviarii bucureşteni au cucerit o victorie la scor. Infuzia de tinereţe în ofensiva rapidistă i-a dat acesteia dinamismul, vigoarea de care se pare că avea o acută nevoie. Renunţarea prematură la luptă a coechipierilor — victoria la scor realizată mult înainte de sfîrşitul meciului să li se fi părut ceva neobişnuit ? — l-a determinat pe Răducanu să iasă din nou „la atac" devenind al unsprezecelea jucător de cîmp, şi dînd tribunelor, totuşi, suspansul de care are fiecare meci nevoie la un moment dat. Nu-i nimic grav, dar să nu care cumva să devină un obicei de care talentatul portar al naţionalei noastre să nu se poată dezbăra atunci cînd e absolut necesar. Dacă trebuie neapărat ca etapa să aibă şi... surprize, atunci performere sînt S. C. Bacău şi Politehnica. Dar ce fel de performere ? Ultima obţine un punct în deplasare într-un meci în care publicul (se auzea, prin microfon) amintea fotbaliştilor cam ce datorii au ei atunci cînd ies pe gazon, îndemnul acesta : „hai, mă, odată !", ilustrînd semnificativ frumuseţea şi dîrzenia luptei pentru... un meci nul ca rezultat şi, din păcate, şi ca spectacol.

Privind clasamentul, observăm că U.T.A., s-a detaşat la 4 puncte, zestre decisivă într-un campionat în care în postura de urmăritoare imediate se trezesc echipe ce nici nu s-au gîndit şi nici nu şi-au propus să atace titlul. O situaţie aproape ireversibilă reflectă clasamentul în zona lui dramatică : dacă Crişul avea mai demult consumate ultimele speranţe, şi pentru feroviarii de pe Someş ele cred au pilpîit ultima oară, ieri, pe „23 August".

Un lucru interesant, şi semnificativ în acelaşi timp, este că primele şapte poziţii din clasament sînt ocupate, cu autoritate, de echipele din provincie. A crescut nivelul fotbalului din restul ţării, sau a scăzut nivelul fotbalului practicat de echipele bucureştene ?

VASILE CĂBULEA

SPORT

● ANTRENORUL echipei de fotbal a Ungariei, Rudolf Illovszky, a selecţionat 15 jucători în vederea partidelor internaţionale pe care echipa maghiară le va susţine cu formaţiile României, Maltei şi Suediei. Din lot fac parte : Rothermer, Pancsics, Fabian, Kovacs, Balint, Szucs, I. Iuhasz, Albert, Vidacs, Szoke, Bene, Fazekas, Branikovits, Dunai II, Zambo.

● S-AU ÎNCHEIAT întrecerile preliminare din cadrul Olimpiadei de şah a nevăzătorilor, competiţie ce se desfăşoară la Medulin (Iugoslavia). Echipa României s-a calificat pentru turneul final, ocupînd locul întîi în grupa a 3-a, cu 12,5 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Ungaria — 9,5 puncte, Polonia — 8,5 puncte, Elveţia — 1,5 puncte.

Au mai obţinut calificarea pentru faza finală a turneului selecţionatele şahiştilor nevăzători din S.U.A., U.R.S.S., Ungaria, R. D. Germană, Anglia, Iugoslavia şi Spania.

● PRIMA surpriză în campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa A) de la Praga a fost furnizată de reprezentativa Elveţiei, care a întrecut cu scorul de 3—2 (1—2, 0—0, 2—0) formaţia Finlandei.

● MAESTRUL iugoslav Rukavina este noul lider al turneului zonal de şah de la Vrnjaka Banja. După şase runde, el a acumulat 3,5 puncte, avînd şi două partide întrerupte. Urmează în clasament Malich (R. D. Germană), Boboţov (Bulgaria), Smejkal (Cehoslovacia) — 3,5 puncte (1), Bukici (Iugoslavia) — 3 puncte. Victor Ciocîltea ocupă locul 11, cu 2 puncte şi o partidă întreruptă.

● COMISIA de organizare a campionatului european de fotbal (jucători pînă la 23 de ani), întrunită la Praga, a alcătuit grupele preliminare ale viitoarei ediţii a competiţiei.

Echipa României face parte din grupa a 4-a împreună cu selecţionatele R. D. Germane şi Albaniei. La campionat vor lua parte echipe din 20 de ţări.

● NOUL preşedinte al federaţiei austriece de schi, Kurt Schlick, a prezentat un proiect de reformă în faţa Comisiei federale întrunite la Linz. Între altele s-a discutat şi numirea fostului campion olimpic Toni Sailer în postul de director tehnic, avînd ca antrenori principali pe Ernst Hinterseer şi Heini Messner.

● ÎN TURUL doi al probei de simplu bărbaţi din cadrul turneului internaţional de tenis (rezervat jucătorilor profesionişti) de la Quebec a fost înregistrată o surpriză : australianul John Newcombe, unul dintre principalii favoriţi ai concursului, a fost eliminat în două seturi cu 6—4, 6—4, de compatriotul său Bob Carmichael. Alte rezultate : Lutz (S.U.A.)—Stolle (Australia) 7—6, 6—0 ; Emerson (Australia)—Maud (Republica Sud-Africană) 6—2, 4—6, 7—6 ; Rosewall (Australia)—Barth (S.U.A.) 6—4, 6—4 ; Drysdale (Republica Sud-Africană)—Pilici (Iugoslavia) 6—3, 6—3, Laver (Australia)—Bowrey (Australia) 7—5, 6—4.

În proba de dublu, perechea engleză Graham Stilwell—Mark Cox a obţinut o neaşteptată victorie cu 6—3, 6—4 în faţa redutabilului cuplu australian John Newcombe—Tony Roche.

● PESTE 35 000 de spectatori au urmărit pe stadionul Karaiskakis meciul internaţional amical de fotbal dintre echipele Olympiakos Pireu şi Aberdeen (Scoţia). Partida s-a încheiat la egalitate : 2—2 (1—0).

● ÎN SEMIFINALELE „Cupei Olandei" la fotbal, echipa Ajax Amsterdam a învins pe teren propriu cu scorul de 2—0 (2—0) formaţia Volendam.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

FELIX ŞI OTILIA : rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20), Excelsior (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

TATĂ DE DUMINICĂ : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MAREA DRAGOSTE : rulează la Scala (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).

PUTEREA ŞI ADEVĂRUL : rulează la Lumina (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Cosmos (orele 15,30; 19).

PRERIA : rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20.45).

PENTRU CĂ SE IUBESC : rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18.15; 20.30).

EVADAREA DIN PLANETA MAIMUŢELOR : rulează la Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,45; 21).

MARY POPPINS : rulează la Capitol (orele 9,30; 12,30; 16,30; 19,30), Feroviar (orele 9,15; 12,45; 16,15; 18,45), Modern (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

PIROSMANI : rulează la Bucureşti (orele 15,30; 18; 20,15).

TARZAN, OMUL JUNGLEI : rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 în continuare; Program de documentare — ora 20,15).

HEI, PUŞTIULE ! : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45), TOTUL PENTRU RÎS (orele 16; 18,15; 20,30, la ora 16 Program de desene animate).

PĂDUREA PIERDUTĂ : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20), Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

ADIO, DOMNULE CHIPS : rulează la Melodia (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Gloria (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

OLESIA : rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,15).

FERICIT CEL CARE, CA ULISE : rulează la Griviţa (orele 9; 11.15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Volga (orele 9; 11,15; 13.30; 16; 18.15; 20,30).

SACCO ŞI VANZETTI : rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

INCIDENTUL : rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15), Aurora (orele 9; 11,15; 13.30; 15,45; 18; 20,15).

INTRAREA LIBERĂ LA OFICIUL STĂRII CIVILE : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

LOVE STORY : rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,15), Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).

B. D. LA MUNTE ŞI LA MARE: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15).

STEAUA SUDULUI : rulează la Giuleşti (orele 15,30; 17,45; 20), Mioriţa (orele 10; 12,30; 15; 17.30; 20).

NU-MI PLACE ZIUA DE LUNI : rulează la Moşilor (orele 15,30; 17,45; 20).

MIRII ANULUI II : rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

AVENTURI ÎN ONTARIO : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

MICUL SCĂLDĂTOR : rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).

ATUNCI I-AM CONDAMNAT PE TOŢI LA MOARTE : rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

LOCOTENENTUL BULLITT : rulează la Viitorul (orele 15,45; 18; 20,15), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

OSCEOLA : rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

CEA MAI FRUMOASĂ SOŢIE : rulează la Vitan (orele 15,30; 17,45; 20).

101 DALMAŢIENI (orele 10; 12; 14,30) ; SUPA DE RAŢĂ (orele 16,30; 18,45) ; NOUL BABILON (ora 20,30), rulează la Cinemateca „Union".

teatre

JOI, 13 APRILIE 1972

Opera Română : RIGOLETTO — ora 19,30; Teatrul de Operetă : MY FAIR LADY — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF ? — ora 20; (Sala Studio) : SĂ NU-ŢI FACI PRAVĂLIE CU SCARA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu) : PLAY STRINDBERG — ora 20; (Sala Studio) : SPECTACOL DE POEZIE ŞI MUZICĂ — ora 15 şi 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru) : OMUL CARE... — ora 19,30; Teatrul Giuleşti : ...ESCU — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Sala Victoria) : GROAPA — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă" : SNOAVE CU MĂŞTI — ora 10; ŞCOALA DIN HUMULEŞTI — ora 16; Teatrul Evreiesc : BARASEUM '72 — ora 11; Teatrul Mic : PREŢUL — ora 19,30; Teatrul „Tăndărică" (Sala Victoria) : NINIGRA ŞI ALIGRU — orele 10 şi 15; (Sala Academiei) : BANDIŢII DIN KARDEMOMME — ora 10; Teatrul „I. Vasilescu" : VARIETĂŢI NON-STOP — orele 15 şi 19,30; Ansamblul „Rapsodia Română" : LA IZVOARE DE FRUMUSEŢE — ora 19,30; Circul „Globus" : PLANETELE RÎD SUB CUPOLĂ — orele 10 şi 19,30; La Studioul „Casandra" al I.A.T.C. : NEÎNŢELEGEREA — ora 20.

tv

JOI, 13 APRILIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii de dimineaţă. 9,05 Prietenii lui Aşchiuţă. 9,35 Ritm, tinereţe, dans. 10,00 Curs de limba engleză (Lecţia a 11-a). 10,30 Telecinemateca : „Regele Lear". 12,40 Telejurnal. 15,30 Matineu de vacanţă : „Tristan şi Isolda". 16,30—17,00 Curs de limba germană (Lecţia a 10-a). 17,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. 18,30 Confruntări. 19,00 Muzică uşoară cu formaţia Dan Stoian. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri : „Prinţesa Păuniţa" — film de animaţie. 19,30 Telejurnal. 20,00 Reflector. 20,15 Tinerii despre ei înşişi. 21,00 Pagini de umor. 21,45 Mai aveţi o întrebare ? „Inima — motorul vieţii". 22,30 „24 de ore".

PROGRAMUL II

20,00 Concertul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii. În program : George Draga — Preludiu; Antonin Dvorak : Dansuri slave şi Concertul pentru violoncel şi orchestră, 21,00 Agenda. 21,10 Bucureştiul necunoscut : Vechi teatre bucureştene. 21,30 Muzică uşoară cu formaţia Sile Vişan. 21,50 Film serial „Planeta giganţilor". 22,44 Cărţi şi idei.

ROMÂNIA-FILM PREZINTĂ

PE ECRANELE CAPITALEI

PRERIA
după romanul lui fenimore cooper

coproducţie Franco London Film — ORTF — DEROPA cu participarea studioului cinematografic Bucureşti
regia : SERGIU NICOLAESCU, PIERRE GAŞPARD-HUIT
imaginea : GEORGE CORNEA, ANDRE ZARRA
muzica : GEORGE GRIGORIU
decoruri : arh. MARCEL BOGOS
cu : HELMUTH LANGE, PIERRE MASSIMI, CATHERINE JOURDAN, ION DICHISEANU, GEORGE DEMETRU, MIRCEA ALBULESCU

MAREA DRAGOSTE

producţie a studiourilor franceze
scenariul : PIERRE ETAIX şi JOA-CLAUDE CARRIERE
cu : PIERRE ETAIX, ANNIE FRATELLINI, NICOLE CALFAN, KETTY FRANCE, LOUIS MAIS, ALAIN JANEY

TATĂ DE DUMINICĂ

producţie a studiourilor cehoslovace
regia : JAROSLAV MACH
cu : SVATOPLUK MATYAS, ZDENA MACALKOVA, REGIMA RAZLOVA, MILENA DVORSKA, ANTONIN NAVRATIL

Trei tineri, trei insigne jubiliare

De curînd am participat la festivitatea de înmînare a unor diplome şi insigne jubiliare, acordate cu prilejul sărbătoririi semicentenarului, unor tineri din sectorul 8 al Capitalei. În sala de festivităţi, neincăpătoare în momentul acela, reporterul şi-a pus în mod firesc întrebarea : de ce tocmai aceşti tineri au fost aleşi drept cei mai buni dintre cei mai buni ? Ce fapte deosebite au determinat alegerea lor?

„NU E UŞOR, DAR MĂ PASIONEAZĂ"

Maistrul Ştefan Andrei, de la atelierul de ventilaţie al Uzinei „Precizia", este secretarul comitetului U.T.C. Despre el se spune la „Precizia" că vrea să concentreze în minimum de timp maximum de fapte. Îi place să-i sprijine pe tinerii nou veniţi în uzină, să le transmită ceva din experienţa lui, să-i ajute să pătrundă în toate tainele meseriei. L-am întrebat dacă munca de organizaţie i se pare uneori dificilă. „Desigur, mi-a răspuns, nu e o muncă uşoară, dar mie îmi este dragă. Rezultatele bune pe care le avem în uzină au cerut un efort din partea tuturor şi cred, cu modestia cuvenită, că o bună contribuţie şi-a adus-o şi organizaţia U.T.C. Dar pentru a putea cere iniţiativă altora, trebuie să dai tu însuţi dovadă de iniţiativă. Pentru a cere răspunderi şi rezultate bune în muncă trebuie s-o demonstrezi mai întîi tu ca atare".

„ERAM ÎN CONCEDIU, DAR CUM AŞ FI PUTUT SĂ LIPSESC ?"

„Centrala termică este inima fabricii". Aşa îşi defineşte locul de muncă inginerul Doru Nicolaescu de la Întreprinderea „Dacia". Deşi a trecut numai un an şi jumătate de cînd a venit aici, tînărul inginer, temperament energic şi plin de iniţiativă, poate puţin romantic în felul său, este o prezenţă vie, reuşind să se impună atît în producţie, cît şi în viaţa de organizaţie. Un exemplu : atunci cînd o avarie dusese la defectarea unui cazan de la centrala termică, jumătate din activitatea fabricii fusese paralizată. „Eram în concediu, povesteşte foarte tînărul inginer. Am primit de la tovarăşii de muncă o telegramă care îmi vestea nedorita întîmplare. Cîteva clipe am rămas derutat. Mi-am revenit şi singurul gînd a fost să ajung cît mai repede în Bucureşti. Nu aş putea reda în cuvinte cît de lung a fost drumul pînă aici. S-a muncit 24 de ore din 24, iar ziua părea neîncăpătoare pentru cîte erau de făcut. Nu s-a precupeţit nici un efort şi în 72 de ore centrala devenise din nou inima fabricii".

— În fabrică se spune că atunci a fost o muncă eroică. Dumneavoastră, ca... erou, ce părere aveţi ?

— Ceilalţi pot aprecia mai exact. Eu ştiu doar că a fost o muncă grea. Însă datoria ne solicitase şi noi trebuie să dăm un singur răspuns : prezent ! Cel obişnuit...

...Un răspuns obişnuit, pentru un act de eroism, pe măsura eroilor de azi ai muncii, însufleţiţi de nobleţea meseriei, de înţelegerea profundă a implicaţiilor ei sociale, de înalta conştiinţă ce-l caracterizează. Inginerul Doru Nicolaescu este numai unul dintre aceşti eroi obişnuiţi.

O ZICALĂ JUSTIFICATĂ

Pe ţesătoarea Ioana Manea, tot aici, la „Dacia", am cunoscut-o. Şcoala profesională a terminat-o acum doi ani. De atunci lucrează cu îndemînarea şi experienţa pe care alte colege le-au acumulat după ani mulţi de muncă. Se spune că tinereţea este vîrsta marilor afirmări. În cazul Ioanei zicala se justifică o dată mai mult. Cine ar fi bănuit că fata aceasta atît de tînără îşi poate face un bilanţ atît de impresionant al activităţii sale? Iată, de exemplu, ce a însemnat anul 1971 pentru ea : în primele 7 luni ale anului şi-a îndeplinit toate sarcinile de plan. Aceasta era proba preliminară a concursului „Mîini măiestre" la care se hotărîse să participe. Şi dorinţa, hotărîrea, au devenit împlinire. A ocupat la acest concurs locul II pe ţară. Abia aşa am înţeles de ce colegii săi o consideră de-acum o „stea cu nume" în profesia sa.

★

Trei tineri obişnuiţi — o ţesătoare, un inginer, un activist al organizaţiei noastre revoluţionare. Trei tineri care la locul lor de muncă fac zilnic dovada încrederii colectivelor în mijlocul cărora lucrează, trăiesc, aspiră. Insigna jubiliară ce le împodobeşte pieptul capătă astfel reflexe noi, izvorîte din faptele personale, definitorii, ale fiecăruia în parte.

LUCIA IVĂNESCU

OAMENI ŞI OŢEL LA TEMPERATURA INCANDESCENŢEI

Vestea s-a răspîndit în toate secţiile Combinatului siderurgic din Hunedoara : echipa de oţelari condusă de utecistul Marin Găină a elaborat o şarjă în numai 6 ore ! Au mai încercat şi alţii să coboare sub pragul celor 8 ore prevăzute pentru asemenea operaţie, dar tentativa lor s-a oprit doar la o singură oră cîştigată. Şi iată că un tînăr de la cuptorul nr. 5 al O.S.M. 2, un băiat nu prea înalt dar bine clădit, aşa cum îi stă bine unui oţelar, reuşeşte pe neaşteptate să scurteze durata de elaborare cu două ore, deschizînd un drum încărcat de promisiuni. Pe siderurgişti i-a uimit însă doar performanţa, nu faptul că a fost realizată de către un utecist, pentru că s-au obişnuit să audă frecvent despre astfel de isprăvi ale colegilor lor mai tineri.

Cei 4 000 de utecişti care-şi desfăşoară activitatea în combinat sînt repartizaţi în marea lor majoritate în sectoarele de bază, acolo unde se hotărăşte soarta producţiei. Pe platformele oţelăriilor, în dantelăria de oţel a furnalelor, în halele uriaşelor laminoare întîlneşti la tot pasul tineri care manevrează cu dexteritate şi o incredibilă stăpînire de sine agregate imense, în pîntecele cărora se zămisleşte sau se modelează metalul incandescent. Multora li s-au încredinţat posturi cheie în fluxul tehnologic pentru că ei au făcut în nenumărate rînduri dovada că sînt oameni de nădejde, capabili să ducă la bun sfîrşit sarcinile încredinţate. Succesele de prestigiu cu care siderurgiştii hunedoreni ne-au obişnuit în ultimii ani (în 1971 ei au dat peste plan 23 000 tone fontă, 38 000 tone oţel, 15 000 tone laminate, 2 700 tone cocs şi altele) incorporează şi eforturile tinerilor, dăruirea şi abnegaţia lor în muncă, responsabilitatea cu care îşi fac datoria. Ceea ce te uimeşte privindu-i pe tinerii siderurgişti în diferitele ipostaze ale activităţii lor e dorinţa de perfecţionare şi autodepăşire cultivată cu pricepere de către cele 150 de organizaţii U.T.C. existente în combinat. Topitorul Constantin Borăscu, secretarul comitetului U.T.C. pînă mai ieri, ne declara cu vădită satisfacţie că la Combinatul siderurgic din Hunedoara toţi tinerii învaţă, nu a rămas nici unul neîncadrat la cursurile de reimprospătare a cunoştinţelor profesionale. Mai bine de jumătate din cei 4 000 urmează concomitent diferite cursuri serale — şcoala profesională, şcoala postliceală, liceul, Institutul de subingineri — sau îşi completează studiile la şcoala generală. Meritul e incontestabil al organizaţiei U.T.C. care le sădeşte cu perseverenţă pasiunea pentru studiu, întreprinzînd acţiuni eficiente care duc la creşterea ridicării calificării lor profesionale. De o bună apreciere s-au bucurat olimpiadele oţelarului şi strungarului organizate la nivelul schimburilor, secţiilor şi sectoarelor. În urma uneia dintre acestea, a fost depistat strungarul Laurian Cuntan, un adevărat artizan al prelucrării metalului, care la faza finală a întrecerii a obţinut locul II pe ţară. Ar mai trebui apoi amintite cele 35 de concursuri gen „Cine ştie meserie, cîştigă" organizate anul trecut şi la care au participat toţi tinerii furnalişti, laminatori, aglomeratorişti, cocsori, lăcătuşi sau mecanici de locomotivă, acumulînd o sumedenie de cunoştinţe folositoare pe care le aplică în producţie. Din iniţiativa comitetului U.T.C. a fost organizat un schimb de experienţă între laminatori pe tema „laminarea la toleranţe negative şi la lungimi fixe", a cărui eficienţă e dovedită de miile de tone de metal economisite ulterior. O dezbatere asemănătoare a avut loc la secţiile prelucrătoare — turnătorie, mecanică 1 şi 2, strungărie, forjă, construcţii metalice — reducîndu-se vizibil şi în aceste sectoare consumurile de metal.

De aceeaşi abnegaţie dau dovadă tinerii de la Combinatul siderurgic Hunedoara în domeniul muncii voluntar-patriotice. Anul trecut au obţinut locul I pe municipiu realizînd economii finanţate în valoare de peste 600 000 lei. Comparînd această cifră cu cea realizată pe întregul judeţ constatăm că ei şi-au pus semnătura pe o treime din realizările totale, că şi datorită lor organizaţia municipală a U.T.C. a cucerit în întrecerea patriotică locul I pe judeţ, iar organizaţia judeţeană un loc fruntaş pe ţară. Nu numai la prelucrarea metalelor s-au situat în frunte tinerii de aici (anul trecut ei au expediat oţelăriilor peste 16 000 tone fier vechi) ci şi în acţiunea de înfrumuseţare a secţiilor combinatului şi a oraşului de amenajare a împunătoarelor baze de agrement şi sportive de la pădurea Chizid şi complexul „Vorvinul", unde au executat lucrări în valoare de peste 2 milioane lei. De altfel, şi-au demonstrat din plin potenţialul în zilele premergătoare sărbătoririi semicentenarului U.T.C., cînd pe parcursul a numai două luni şi jumătate au realizat 45 la sută din angajamentul anual, închinînd măreţului eveniment realizări la fel de măreţe.

Cu cîtva timp în urmă, ei au trăit un moment emoţionant. Într-o atmosferă festivă, le-a fost înmînat drapelul jubiliar „A 50-a aniversare". Era o binemeritată răsplată acordată de C.C. al U.T.C. acestei mari organizaţii pentru strădaniile depuse de utecişti la locurile de muncă, pe şantierele voluntar-patriotice, peste tot unde sînt solicitaţi. Primirea drapelului va cataliza şi mai mult hotărîrea miilor de utecişti de la Combinatul siderurgic Hunedoara, va da un nou impuls activităţii lor.

AL. BĂLGRĂDEAN

Prezenţi ca întotdeauna, pe şantiere, brigadierii înscriu şi în aceste zile noi fapte de muncă în cartea de aur a muncii patriotice, continuîndu-şi propriile realizări.

Foto : PAVEL TĂNJALĂ

EXPERIENŢA CELOR MAI BUNI LA ÎNDEMÎNA TUTUROR

● Vă prezentăm alţi tineri şi alte organizaţii distinse cu drapelul şi insigna jubiliară

Punctele comune ale unor biografii paralele

Tinerii Reşiţei de odinioară, cei din anii fierbinţi ai ilegalităţii au astăzi tîmplele încărunţite. Ascultîndu-i nu poţi să nu remarci invariabilul început al depănării amintirilor lor...

„Mi-aduc aminte, spunea Dumitru Păunescu, astăzi inginer şi director cu probleme de personal la Combinatul siderurgic, **că noi, uteciştii, la întrunirile noastre, adesea întrebîndu-ne cine sîntem, ne răspundeam : sîntem nişte muncitori gata să facem orice sacrificii pentru ca viaţa muncitorilor să fie fericită".** Au fost destule jertfe. Dar idealurile de atunci au ajuns astăzi la ceasul înfăptuirii. Iar înfăptuirile nu se puteau realiza decît acolo, lîngă furnale şi lîngă cuptoarele Simens Martin. Conferinţa naţională a Partidului Comunist Român din octombrie 1945 stabilea : **la baza acţiunii de refacere şi reconstruire a ţării trebuie să stea refacerea şi dezvoltarea industriei grele.** Reşiţa, prin oamenii ei, a răspuns acestei chemări. Faţă de 1945 producţia materialelor siderurgice creşte după trei ani cu 169,5 la sută şi cu 136,8 la sută în domeniul construcţiilor de maşini.

Un deceniu mai tîrziu, Reşiţa cunoaşte o a doua etapă a reconstrucţiei şi modernizării sale. Tradiţiile muncii voluntar-patriotice iniţiate de către organizaţiile U.T.C. din cele două mari întreprinderi reşiţene — Combinatul siderurgic şi Uzina constructoare de maşini — capătă noi dimensiuni. Într-un timp record, din septembrie 1958 pînă în prima jumătate a anului următor, au fost reconstruite şi modernizate toate cuptoarele oţelăriei. În acelaşi an, în locul vechii hale a fabricii de poduri, a început construcţia uneia noi, de unde la 1 mai 1960 a ieşit primul motor Diesel de 2 100 c.p. devenit de atunci unul dintre simbolurile mîndriei Reşiţei contemporane.

— Mi-aduc aminte, povesteşte lăcătuşul Ion Zgîrţă de la secţia R.M.A.S. din cadrul C.S.R., **că pe vremea cînd eram proaspăt absolvent al şcolii profesionale, toţi tinerii din combinat, la ieşirea din schimb, rămîneam zilnic cîteva ore la acţiunile iniţiate de către organizaţia noastră pentru demolarea vechilor construcţii. Cînd am terminat cu ele ne-am mutat cu toţii să dăm o mînă de ajutor construcţiei furnalului de 700 m.c., pe atunci primul din ţară cu o asemenea capacitate. Parcă văd şi astăzi steagul care ne însoţea pretutindeni. Între organizaţiile din cadrul combinatului, participante la aceste munci, exista o permanentă întrecere, răsplătită cu înmînarea, într-un cadru solemn, a steagului de organizaţie fruntaşă în întrecerea la muncă voluntar patriotică".**

Albicl Grigore a fost printre cei dintîi tineri care, alături de vîrstnici, şi-au pus semnătura pe primul motor Diesel fabricat la Uzina constructoare de maşini.

— Îmi aduc aminte, îşi începe acesta povestirea, **că se începuse construcţia acestei hale unde mă aflu şi acum. Legătura dintre secţiile prelucrătoare la rece şi secţiile calde, turnătoria, aflată tocmai la Mociur, se făcea anevoios. Ne lipsea un drum. Ne-am gîndit că, aşa cum tinerii brigadieri de la Salva-Vişeu sau de pe alte şantiere au croit căi largi printre munţi, am putea face şi noi la fel. Şi am făcut. La chemarea organizaţiei U.T.C., la poarta pe unde ieşeam din uzină ne încolonam pe grupe şi porneam pe şantierul drumului care, mai tîrziu, avea să scurteze considerabil distanţa şi să uşureze circulaţia materialelor şi a pieselor dintr-un sector într-altul.**

1968. Comitetul judeţean Caraş-Severin al U.T.C. lansează chemarea pentru îndeplinirea exemplară de către toţi tinerii a sarcinilor economice. Partidul a elaborat noi măsuri pentru ridicarea pe o treaptă superioară a procesului de industrializare socialistă a ţării. „Ucemeriştii" declanşează iniţiative valoroase: schimburi de onoare pentru repararea S.D.V.-urilor, „Să gospodărim şi să utilizăm metalul cu eficienţă sporită", minutelor pierdute şi rebuturilor li se întentează procese publice, 1 100 de tineri sînt mobilizaţi la 17 cursuri de ridicare a calificării şi specializării. Se construiesc prin muncă voluntar patriotică ştrandul din Lend, parcul „23 August", sînt colectate 5 700 tone de metale. Din veniturile realizate de către organizaţia U.T.C. în 1970, 153 000 lei sînt donaţi spre ajutorarea sinistraţilor. Cîteva zeci de tineri renunţă la concediul lor de odihnă şi pleacă să participe la repunerea în funcţiune a întreprinderilor lovite de inundaţii. Este declanşată întrecerea între organizaţiile U.T.C. privind realizarea obiectivelor de muncă voluntar-patriotică, finalizată prin decernarea drapelului de organizaţie fruntaşă pe uzină. În 1971 organizaţia U.T.C. judeţeană Caraş-Severin ocupă locul I pe ţară la acţiunile de muncă voluntar-patriotică. Cei aproape 3 000 de tineri cîţi lucrează la U.C.M.R. şi-au adus o substanţială contribuţie la realizarea acestui succes : 6 300 tone metale vechi, peste 30 000 ore de muncă prestate pe şantierele tineretului din municipiu, echivalentul la lucrări nefinanţate a 1,8 milioane lei.

Dialogul, pentru a-şi urma cursul firesc al progresului, presupune din partea partenerilor un permanent adaos de inedit. „Ceseriştii" nu s-au lăsat mai prejos. Au răspuns tuturor provocărilor venite din partea colegilor lor constructori de maşini. Cînd au socotit că este necesar, şi-au lansat şi ei iniţiativele. Pornită din secţia R.M.A.S., una dintre ele, „Fiecare tînăr pe lîngă un membru de partid", a cuprins întregul combinat. Scopul : fiecărui comunist îi este încredinţat cîte un tînăr pe care îl îndrumă în pregătirea sa profesională, politică, îl controlează asupra felului în care îşi gospodăreşte banii, cum se comportă acasă, în societate. În prezent este în curs de generalizare o altă iniţiativă : constituirea brigăzilor de tineret. O primă consecinţă a acestei iniţiative : în cele 3 brigăzi deja existente, numărul absenţelor nemotivate s-a redus la zero.

Unde se va încheia acest dialog ? O întrebare căreia nu i se poate da decît un răspuns relativ. Undeva, ce e drept, el se încheie de fiecare dată, pentru a fi apoi reluat cu şi mai mare însufleţire. Acolo unde spirala evoluţiei consemnează bilanţuri poţi descoperi iniţiative care încadrează firesc faptele de muncă ale tinerilor.

În anul 1971, din cei 1 800 de utecişti cîţi lucrează la C.S.R., 500 au fost fruntaşi în producţie. La secţia sculărie stăm de vorbă cu unul dintre ei. Îl cheamă Dieter Hohn. Datele sale profesional-biografice sînt reprezentative pentru a ilustra o posibilă biografie a multor tineri de astăzi. 1961 : Absolvent al şcolii profesionale. În 1972 are 28 de ani, a absolvit între timp liceul, şi-a luat bacalaureatul, în timpul liber citeşte literatură, are abonament la teatru, este nelipsit de la excursiile pe care organizaţia U.T.C. din secţie le organizează.

Vă amintiţi ce-şi răspundeau utecişti din generaţia inginerului Pănescu Dumitru ? **„Sîntem gata să facem orice sacrificiu pentru ca viaţa muncitorilor să fie fericită".** Dieter Hohn nu este un exemplu, este împlinirea unui ideal. Pentru toate acestea le-a fost conferit celor două mari organizaţii ale utecişilor reşiţeni Drapelul jubiliar acordat de către C.C. al U.T.C. Un moment pe care din nou l-au trăit împreună.

ION DANCEA

Momentul care s-a imprimat pentru totdeauna în memoria tinerilor siderurgişti şi constructori de maşini din Reşiţa.

„Ne leagă o mare dragoste faţă de comuna natală"

Sînpetru de Cîmpie, comună de la graniţa judeţului Mureş cu judeţul Bistriţa, îşi înscrie parametrii geografici în aşa-numita Cîmpie a Transilvaniei. Am ajuns aici într-una din aceste zile de primăvară, cînd tinerii sînpetreni păstrează încă în inimi şi pe chipuri emoţia momentului în care organizaţiei, ai cărei membri sînt, i s-a conferit drapelul jubiliar, mărturie a aprecierii muncii lor de către C.C. al U.T.C., acum la cea de-a 50-a aniversare a organizaţiei. Oamenii sînt, desigur, aceiaşi pe care i-a avut satul de cînd şi-a întemelat vatra. Aceleaşi chipuri de ţărani harnici şi pricepuţi meşteri ai pămîntului. Feţele lor sînt însă mai senine, privirile mai îndrăzneţe, mai sigure. Şi casele sînt altele, şi uliţele sînt mai drepte, marcate de o parte şi de alta de trotuare. Asfaltul, căminul cultural, şcolile, dispensarul şi brutăria, a cărei fundaţie este deja consolidată, şi multe altele, sînt valori care evidenţiază pregnant tendinţa de urbanizare. În acest context îşi înscrie activitatea organizaţia comunală U.T.C.

Dacă ar trăi acum Grigore Iuşan, cel care în anul 1946, la vîrsta de 17 ani, a fost iniţiatorul organizaţiei de tineret sătesc din localitate, s-ar bucura văzîndu-şi visele împlinite, alături de cei care în fiecare an adaugă obştei noi valenţe de frumuseţe şi bogăţie.

— Nu prea ştiam noi multe pe atunci, ne relatează tovarăşul Laurian Linca, unul dintre conducătorii primei organizaţii de tineret de la Sînpetru. Nu aveam prea multă ştiinţă de carte şi eram foarte tineri. Am înţeles însă chemarea vremii şi ne-am înregimentat cu tot elanul în eşalonul celor care s-au angajat să reconstruiască ţara după război, să pună temelii vieţii de azi. Pe şantierele de muncă patriotică de la Bumbeşti-Livezeni, de la Salva-Vişeu, apoi la Bicaz au participat zeci de tineri de la noi. Acolo am învăţat să descifrăm sensul luptei purtate de comunişti, al transformărilor pe care le-a inaugurat insurecţia din August 1944.

Ei i-au învăţat pe alţii să-şi facă din raza de lumină care abia se desluşea în întunericul ce încă domina satul un crez care i-a dus la biruinţă. La îndemnul lor, alături de cel al comuniştilor, s-au unit primele gospodării care au marcat în anul 1950 începutul marii familii de azi a cooperatorilor. Livada cooperativei agricole de producţie s-a plămădit din munca utecişilor, edificiile enumerate şi altele au fost construite în mare parte prin efortul lor, materializat în sute de mii sau milioane de ore muncă patriotică lucrate de-a lungul anilor. Drapelele de fruntaşi care împodobesc sediul comitetului de partid şi U.T.C., diplomele ce atestă primele locuri obţinute pentru producţii record la diferite culturi, nenumărate confruntări culturale şi sportive sînt mărturii ale participării tineretului la viaţa materială şi spirituală a comunei.

— Este greu să precizez exact ceea ce au făcut tinerii, ne mărturisea tovarăşul Zachei Iuşan, locţiitorul secretarului comitetului comunal de partid. Poate cea mai bună apreciere ar fi aceea că la toate chemările comitetului de partid care privesc întărirea economico-organizatorică a cooperativei agricole, înfrumuseţarea şi modernizarea comunei ei sînt aceia care au răspuns şi răspund printre primii.

O relativă evaluare a participării acestora la activitatea unităţii agricole ar fi numărul normelor realizate în anul precedent. Relativă, deoarece ele oglindesc participarea numai la acele culturi care nu s-au lucrat în acord global. Pe lista fruntaşilor mereu evidenţiaţi la gazeta de perete a comitetului U.T.C. de la cooperativă se află multe nume de tineri. Lucru firesc deoarece şi în comună sînt mulţi tineri. Despre exigenţa eforturilor lor, alături celorlalţi cooperatori, vorbesc producţiile medii obţinute la hectar. În anul 1971, 3670 kg porumb boabe; 2 680 kg grîu pe întreaga suprafaţă semănată ; Producţia de tutun situează comuna printre primele producătoare în ţară.

Rezultatele obţinute vorbesc despre conştiinţa celor aproape 300 utecişti din comună, conştiinţă formată în acţiunile organizate în cadrul căminului cultural, la clubul tineretului, în acţiunile de folos obştesc iniţiate de tineri, la a căror reuşită îşi aduce contribuţia fiecare.

Cunoaşterea satului, cu trecutul şi prezentul lui, cu perspectivele sale de dezvoltare, sînt mereu prezente în atenţia comitetului comunal U.T.C. De aceea poate, sau mai bine-zis fără îndoială, dragostea tinerilor pentru aşezarea în care s-au născut, marcată de întoarcerea în comună a celor plecaţi temporar, pentru a-şi făuri o profesie, este bine cunoscută în împrejurimi. Se înscrie această activitate pe linia unor frumoase tradiţii, la care se adaugă an de an noi valori şi care le-au adus în anul semicentenarului cea mai înaltă apreciere a C.C. al U.T.C. materializată în decernarea drapelului jubiliar.

MIRCEA BORDA

Aceleaşi rezultate în „catalogul" întrecerii

Am fost, în ultima vreme, martorii unor acţiuni multiple şi variate dedicate semicentenarului U.T.C., ai unor modalităţi şi experienţe pozitive, ai unor manifestări bogate în conţinut, la realizarea cărora fiecare tînăr a simţit nevoia să contribuie cu iniţiativa şi capacitatea sa de dăruire sufletească. Pe ce căi poate fi permanentizat acest climat atît de fertil al muncii educative, astfel ca el să devină o notă constantă şi definitorie în întreaga noastră activitate ? Ce ducem mai departe din experienţa cîştigată în aceste ultime luni, atît de bogate în idei şi fapte, şi mai ales cum o putem folosi la un grad mai înalt de intensitate ?

Iată cîteva întrebări care îi frămîntă şi pe tinerii utecişti de la Uzina clujeană „Metalul roşu", pe secretarul comitetului U.T.C. al uzinei, Alexandru Pop.

S-a iniţiat, de exemplu, în ultima perioadă, un concurs pentru cel mai îngrijit loc de muncă. Avînd în vedere faptul că foarte mulţi tineri se calificau la locul de muncă, iar alţii veniseră de scurt timp din şcolile profesionale, concursul urmărea să-i stimuleze pe tineri în vederea integrării lor în producţie, să le trezească un interes crescînd faţă de întreţinerea locului de muncă şi a ţinutei vestimentare, faţă de îngrijirea maşinii.

A fost formată o comisie din cei mai buni utecişti care, împreună cu maistrul secţiei, acorda calificative în „catalogul" întrecerii. Cîştigătorii concursului au fost Emil Rusu de la secţia prelucrare şi Viorel Mateianu de la tricotaje maşini-unelte. Şi s-au adresat felicitări cuvenite în adunarea generală a organizaţiei. Cîştigători au putut fi socotiţi, însă, toţi tinerii pentru că toţi s-au străduit în privinţa aceasta să obţină rezultate cît mai bune. Şi tocmai pentru că s-a bucurat de un asemenea succes, tinerii uzinei au hotărît ca întrecerea să devină permanentă. Comisia însărcinată cu acordarea calificativelor îşi îndeplinesc în continuare atribuţiile, efectuează calcule periodice şi desemnează cîştigătorii pe etape.

În afară de acestea, la 1 martie au mai fost lansate concursurile pe meserii care în fazele de masă cuprind un mare număr de tineri de diverse profesii : strungari, frezori, lăcătuşi. Cei care absentează nemotivat din producţie sînt automat eliminaţi din concurs astfel că tinerii pornesc de la bun început de la o platformă foarte exigentă. Concursurile pe meserii, deci întrecerile pentru cîştigarea titlului de cel mai bun meseriaş, au sugerat comitetului U.T.C. pe întreprindere o altă idee care îşi va arăta în curînd eficienţa. Uzina şi-a mărit mult capacitatea şi se găseşte într-o perioadă de mari investiţii. Noile secţii vor fi dotate cu utilaje noi, moderne. Uteciştii au avut iniţiativa, iar conducerea întreprinderii a aprobat ideea organizării unei selecţii-concurs pentru ocuparea noilor locuri de muncă. În cadrul selecţiei-concurs se va insista atît asupra deprinderilor practice cît şi asupra aspectelor teoretice, verificîndu-se cunoştinţele tehnice de ansamblu ale concurenţilor. Iniţiativa tinerilor ni se pare ispititoare pentru că, pe de o parte, stimulează interesul fiecăruia pentru studierea unei literaturi tehnice bogate, iar pe de alta, este vorba de continuarea la un nivel sporit de exigenţă şi dificultate, a concursului **„Cartea tehnică şi producţia"**, care s-a bucurat de o largă participare.

Desigur, am putea aminti şi alte acţiuni care şi-au cîştigat prestigiu în faţa tinerilor şi care au fost din nou incluse în programul de activităţi, într-o formă mult îmbogăţită şi diversificată. De exemplu, ciclul de acţiuni **„Din activitatea utecişilor după 23 August 1944"** va cuprinde în continuare întîlniri ale tinerilor cu participanţi la primele şantiere de muncă patriotică ale ţării. Ideea organizării unor astfel de întîlniri a pornit de la succesul pe care l-au avut acţiunile şi întîlnirile cu vechi militanţi ai mişcării revoluţionare din ţara noastră.

Se desprind din toate acestea grija şi răspunderea cu care tinerii uzinei, comitetul U.T.C., birourile organizaţiilor din secţii, privesc activitatea lor de fiecare zi îndreptată spre educarea multilaterală a tinerilor, în spiritul tradiţiilor revoluţionare, al dragostei faţă de patria şi partidul nostru. Tinerii de aici sînt hotărîţi să se afle mereu în primele rînduri pentru a putea justifica încrederea ce le-a fost acordată atunci cînd organizaţiei lor i-a fost conferită Diploma de Onoare a C.C. al U.T.C.

I. CIMPEAN

1922 1972 UTC La 50-a ANIVERSARE

PE SCENĂ — ÎN EXPOZIȚII — PE ECRAN

DESPRE TINERI, PENTRU TINERI

Manifestări artistice dedicate semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist

Festivalul național studențesc de folclor

O contribuție importantă la VALORIFICAREA CREAȚIEI POPULARE

O singură scenă, foarte modernă, a Operei Române din București a reușit să fie pe rînd, în trei zile, „vatra" unora dintre cele mai vechi practici și obiceiuri folclorice din patria noastră. Nestematele folclorului au fost aduse pe scenă de studenți — artiștii amatori din centrele universitare care împînzesc astăzi țara. Părea de necrezut (pentru cine s-ar fi situat de-o parte) văzîndu-i pe cei care experimentează în laboratoarele universitare fuziunea atomului de uraniu, imaginează în proiectele de studiu gigantice hidrocentrale sau vaste rețele de hidroameliorații, interpretînd la fluier sau frunză haiducească baladele și doinele, jucînd călușul sau rustemul. De fapt nu erau „interpreți", studenții făceau acest lucru cu naturalețea și simplitatea gesturilor de mult știute, deprinse, de la o conștiință istorică comună. Este un semn, este o dovadă că această mlădiță tînără îndreptată de societatea noastră socialistă spre învățătură înaltă este strîns legată de spiritualitatea tezaur a poporului nostru. Așa cum se exprima Ion Sasu președintele Consiliului U.A.S.R. din Centrul Universitar București **„Festivalul național studențesc de folclor — aflat sub semnul permanenței, al continuității și al noului este închinat cu toate valorile sale de către studenții țării Semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, detașament revoluționar cu deosebite contribuții istorice aduse în luptele de clasă, condus și îndrumat de partid. Festivalul este momentul cînd cîntecul trece din inimă în inimă și exprimă o profundă solidaritate între toți tinerii patriei. Această manifestare culturală mai face dovada că viitorii absolvenți — devin o dată cu înalta calificare profesională și activiști pe tărîm social-cultural, polimerizatori și îndrumători în procesul educației comuniste a tineretului. Și în această postură au apărut concurenții festivalului".**

Iată-i pe studenții Institutului pedagogic din Suceava — aducînd din nordul Moldovei, cele mai vechi jocuri populare, semnificative pentru istoria legendară și zbuciumată a acestor locuri: Arcanul, Triilișești, Bolobocul, Tropotita. În simplitatea lor gravă dansatorii îmbrăcați în vechile costume de Vama și Pojorîta ornamentate cu fireturi de aur și blăniță de jder păreau a fi personaje din suita voievodului descălecător de țară așa cum pot fi observați și astăzi pe frescele albastre ale monumentelor istorice din Nord. De la Cluj, Dumitru Fărcaș, excelent propagator al creației populare — ne-a oferit — cu taraful său un model de felul cum trebuie **culeasă, înțeleasă și valorificată** creația populară. Un student de la Cluj, Gheorghe Turda, de fel din Țara Oașului, a cîntat balada lui Pintea. Centrul Universitar Iași a prezentat un obicei al practicii de transhumanță. „Alegerea locului de stînă la munte". Pentru documentare studenții au folosit informațiile meșterului făuritor de naiuri, trîșcă și fluiere, Mihai Lăcătușu din Cîmpulung Moldovenesc. Institutul de Mine din Petroșani a venit cu o nedee. Despre ei prof. dr. doc. Mihai Pop, spunea: **studenții din Petroșani au prezentat pe scenă un veritabil document etnografic, foarte rar de întîlnit în zilele noastre".**

Deseori ansamblurile folclorice studențești au participat la acest festival cu cercetări inedite. Studenții din București, față de festivalul trecut și-au propus de data aceasta să nu mai preia de-a gata „șlefuirile" profesioniștilor ci să întreprindă prospecțiuni etnografice în satele din Cîmpia Dunării. De acolo au adus Govia, (Teleorman) și săgalnicul obicei de primăvară „Gucii" asemănător sărbătorilor practicate de romani la Idele lui Martie. Tot la acest ansamblu specialiștii și publicul au putut să vadă cel mai original și complet căluș care s-a practicat vreodată de către artiștii amatori, „Dansul și jurămîntul călușarilor de la Frumoasa". Studenții ajutați de catedra de folclor a Universității o dată cu cîntecele și obiceiurile au adus din sate și cele mai reprezentative instrumente și costume populare. De la Puchenii Mari, faimosul centru de ceramică unde se ard în cuptoare, figurinele fluierișe, studentul Ioan Ceaușu a adus ocarina, un instrument muzical din lut ars, asemănător pasării măiastre, cu care a cîntat doinele, iar Mariana Bălănescu, studentă la Conservator a fluierat haiduceșe „Balada codrului" și a interpretat în recitativul epic cu semitonuri întoarse în hăulite o variantă mioritică de cîmpie auzită de la o bătrînă de la Apele Vii.

În general, Centrele Universitare și-au propus să cerceteze și să valorifice zonele folclorice cele mai apropiate, deci și cele mai cunoscute. Unii studenți prezenți pe această scenă erau fiii unor străluciți interpreți. Astfel la Pitești, în ansamblul „Argeșelul" studentul călușar Pătru Ilie era nepotul vestitului călușar Pătru din Oboga care între cele două războaie a ajuns cu ceata călușului peste Dunăre, jucînd din sat în sat, pînă la Sofia și Constantinopol și chiar mai departe, în Asia Mică. Nepotul călușarului care peste doi ani va deveni profesor de fizică, mai păstrează și astăzi de la bunic, ca pe un neprețuit trofeu, acel napoleon de aur dăruit de Brâncuși, cînd fuseseră în 1937 cu călușul la Paris și la Londra.

Programul artistic prezentat de ansamblul folcloric „Doruleț" din Centrul universitar Craiova a fost alcătuit din piese folclorice culese de studenții universității cînd au fost la muncă patriotică pe șantierele de irigații. Acolo, în timpul lor liber, la activitățile culturale organizate în satele de la Dunăre (Nedeea, Potelu, Săpata, Orlea, Rastu) studenții au învățat de la țărani dansurile și cîntecele pe care le-au interpretat acum în competiția festivalului.

Nu este chip ca în cuprinsul acestui articol să evocăm așa cum se cuvine activitatea depusă de toate cele 14 centre universitare din țară. Fiecare ansamblu, în funcție de posibilitățile și bogăția zonei folclorice a prezentat un program mai bine sau mai puțin judicios alcătuit. Astfel studenții de la Galați s-au mărginit să interpreteze „șlagăre" arhicunoscute, tocite în repertoriul profesioniștilor deși ar fi avut posibilitatea unui debut inedit dacă prospectau bine zonele folclorice din Deltă și îndeosebi folclorul pescăresc. Universitatea din Cluj care acum doi ani primea din partea ziarului nostru premiul special pentru autenticitate s-a prezentat cu un program folcloric cam învechit, copiat de pe discurile Electrecord: Hora stacato, Sîrba din căruță etc. Dansatorii au preluat de-a gata jocurile de la Suceava și Călușul oltenesc și geamparalele, aceleași dansuri pe care le vedem de atîtea ori reproduse pe telerecording la programele tv și învelite în costume strălucitoare și înzorzonate, ne-a supus unui adevărat „turism folcloric". Universitatea din Cluj avea suficiente zone de inspirație, pe care putea să le cerceteze ca să nu recurgă în ultimă instanță la superstilizările profesioniștilor. Trebuie să subliniem că pe alocuri, de aceeași ambiție profesionistă tinde să fie preocupat și ansamblul studențesc din Timișoara. Țelurile artiștilor amatori, în general, nu trebuie să vizeze performanțele și excesele de virtuozitate ale profesioniștilor. Amatorii trebuie să aducă în spectacole culoarea și naturalețea autenticului, acea imperfecțiune măiastră, specifică creatorului.

Am lăsat în mod intenționat la sfîrșit „citarea" ansamblului studențesc de la Baia Mare. Studenții din Maramureș beneficiază de explorarea unela din cele mai strălucitoare zone folclorice din țară. Conștienți de acest avantaj, artiștii amatori au știut să studieze și să valorifice științific nestematele folclorice cristalizate în acest străvechi leagăn etnografic. **„Corinda păcurarului"** este o variantă mioritică, una dintre cele peste o mie cîte au fost create în spațiul geografic al apelor și pădurilor noastre. Pe scena Operei Române din București, iluminată de tensiunea electrică, studenții din Baia Mare au adus cu toată forța folclorului sincretic o epocă istorică imemorabilă care altfel s-ar fi pierdut în codrii seculari ca sunetul cornului de păcurar. Acest obicei a fost cules de studenți din coroana verde, seculară a Maramureșului de acolo, de unde au plecat legendarul Dragoș Vadă cu voinicii săi în urmărirea zimbrului, simbolul tenacității și permanenței...

Aprope toate programele artistice prezentate de studenți au fost adevărate comunicări științifice de ținută, bine documentate.

Festivalul național studențesc de folclor, pornind de la obiectivele pe care și le-a propus și care în cea mai mare parte au fost îndeplinite este o contribuție reală adusă la dezvoltarea mișcării artistice de amatori, a pus în valoare o concepție științifică folosită practic în valorificarea folclorului. Oferind modele originale și autentice eliberate de scheme și manierism, studențimea a făcut remarcabil dovada unei înalte atitudini patriotice, de dragoste și atașament față de creația spirituală a poporului nostru.

ION MARCOVICI

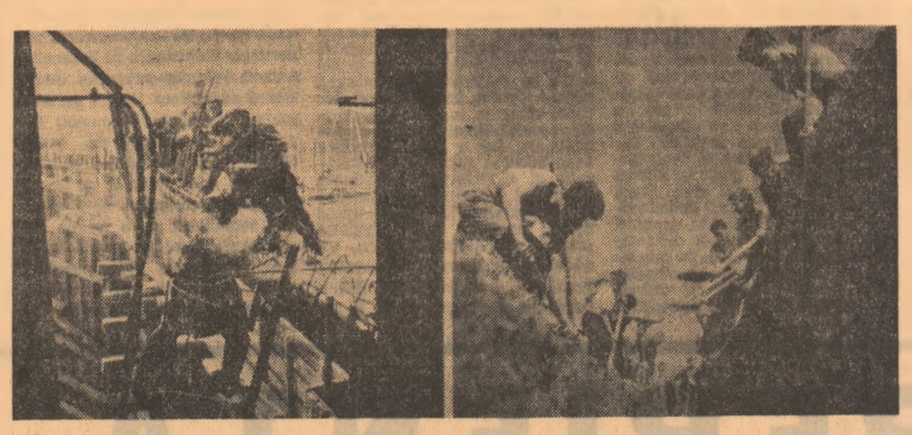

ȘTAFETA GENERAȚIILOR

„Amintiri din U.T.C.", „Și iar răsună valea", „Noi, tinerii" sînt filme pe care studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" le dedică semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist.

„Amintiri din U.T.C.", regia și scenariul — Mirel Ilieșu, este o anchetă cinematografică și în același timp un colaj ilustrat cu imagini contemporane despre locurile unde s-au petrecut evenimente importante din organizația tineretului comunist român. Un film-anchetă care culege mărturii de la foști activiști ai P.C.R. și U.T.C. din perioada ilegalității, mărturii prin a căror evocare este jalonat în primul rînd profilul moral al revoluționarului ce a luptat pentru libertatea socială și națională a poporului român. Pe fundalul sonor al acestor tulburătoare mărturii regizorul Mirel Ilieșu ne prezintă locurile despre care ne 'amintesc interlocutorii în ambianța lor de astăzi, oferindu-mi-se astfel un contrapunct pilduitor între prezentul socialist și trecutul revoluționar. Pentru Mirel Ilieșu, el însuși fiind activist în ilegalitate al U.T.C.-ului, pentru care filmul este într-un fel și un documentar autobiografic, această realizare îi confirmă pe lîngă capacitatea de atent observator al realității și pe aceea de emoționat evocator.

Platforma industrială de la Tîrgoviște, hidrocentrala de pe Someș, Rogojelul, iată cîteva din locurile de unde documentarul **„Și iar răsună valea"**, scenariu Eugen Florescu și Ștefan Horvat, regia Ștefan Horvat, ne arată eroii anonimi ai cotidianului. La Tîrgoviște, un tînăr dispecer împlinește 24 de ani și tovarășii de pe șantier, șoferii basculantelor care transportă beton îl felicită conform tradiției, „ca la brigadă": de trei ori ura... Un tînăr dintr-un sat ardelenesc, venit pe Someș la șantierul hidrocentralei își schimbă clopul cu o cască metalică și lucrează la armarea unui tunel... Tinerii coboară din trenurile venite de pe toate meleagurile țării pe șantierele naționale... Între toate aceste imagini altele, mai vechi, din jurnalele anilor '47—'48 cînd alți tineri își începeau ziua de muncă cu un cîntec devenit celebru: „Răsună valea, răsună valea / de la Bumbești la Livezeni"... Ideea filmului, după cum ne-o arată și titlul **„Și iar răsună valea"** o constituie ștafeta generațiilor participante la construcția socialismului și romantismului vîrstei tinere ce își găsește plenara sa împlinire în nobilul efort al muncii sale pașnice.

Tînăra regizoare Felicia Cernălanu realizează în **„Noi, tinerii"**, după un scenariu de Constantin Stoiciu, un film despre — după cum ne vorbește comentariul — „istoria care ne însoțește înaintarea, ea fiind semnul definitoriu al puterii și dăruirii noastre, al participării și hotărîrii de a desăvîrși visul celor ce au visat pentru noi", ale celor care au activat în anii grei de luptă și de sacrificiu sub conducerea partidului în Uniunea Tineretului Comunist.

Fără intenția de a numi categorii sociale, filmul descoperă înaintarea tinerilor spre porțile uzinelor, spre șantiere, spre instituții, spre facultăți și școli asemeni unei vîrste fertilizate de începuturile necontenite, de energii și de idealuri generoase, de hotărîrea de a nu renunța cu nici un chip la nimic din ceea ce crede și simte cu întreaga ei ființă că-i aparține.

TUDOR STĂNESCU

EXPOZIȚII DE ARTĂ PLASTICĂ

„LABOR PRO PATRIA"

Casa ziariștilor din Capitală găzduiește o expoziție colectivă de pictură și sculptură dedicată aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist. Lucrările, ai căror autori sînt tineri artiști, se remarcă atît printr-o bună ținută profesională, cît și prin autenticitatea viziunii. Subiectele lucrărilor privesc, firește, în modalități diferite (narative, simbolice, sau evocatoare) existența cotidiană a omului, aspirația lui către frumusețe și puritate spirituală. Întîlnim peisaje realizate cu un stenic sentiment al naturii, peisaje industriale, imagini de șantier (Gheorghe I. Anghel, Costin Neamțu, Dan Bota), portrete ale ilegaliștilor (Niculiță Secrieru), portrete de tineri (Ștefan Căltia, Gheorghe Pătrașcu), compoziții ce evocă într-un timbru baladesc, vechi obiceiuri folclorice (Nicolae Groza), ori naturi statice și flori, în care accentul cade deopotrivă pe observație și pe sugestivitate lirică (Lucia Costea-Grigore). Am putea spune că nota lor comună stă în cultivarea detaliului realist, în ansamblu, a unei atitudini realiste, în figurativismul limpede, direct, lipsit de echivoc și false sofisticări. Bineînțeles, această notă comună nu exclude diversitatea. Fiecare artist se manifestă ca o individualitate artistică bine conturată (Benone Șuvăilă, Mihai Sinzianu, Carmen Pătulea, Nicolae Sava, Copilaș Romeliu, Mihai Cismaru, Vladimir Zamfirescu, Mihai Bandao).

În sculptură desprindem înclinația către reprezentarea simbolică, într-o viziune mai luxuriant-decorativă (Nică Petre — „Cariatidă I") sau constructivist-decorativă (Pavel Bucur — „Inaripata"), sau în alta ce subliniază forța, logica și lapidaritatea volumelor, a construcției în ansamblu (Șerban Rusu — „Tinerețe", Dumitru Pasima — „Istorică", Aurelian Bolea — „Compoziție", Iorgos Iliopolos — „Portret de tînără țărancă").

Atît din prezențele lor anterioare în manifestări interne și internaționale, cît și din această expoziție, prin care autorii au dorit să aducă un omagiu sărbătorii tineretului comunist, putem sesiza clar, încă o dată, premisele artistice seriioase de la care pornește cea mai mare parte a tinerei generații de artiști, atașamentul ei față de idealurile societății noastre, atitudinea față de rolul și statutul operei de artă în viața societății.

Tot în cinstea semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, Sala Kalinderu din Capitală găzduiește o expoziție de pictură, sculptură și grafică a studenților Institutului de Arte plastice „N. Grigorescu". Desigur, multe lucrări reflectă încă un stadiu de formare (deși se pot cita de pe acum cîteva individualități puternice ca: Jemnea Adrian, Vasilescu Cornel, Csaba Zemleny), dar ceea ce se cuvine relevat dincolo de aceasta ar fi tocmai înclinația de a aborda alături de „tema" programei, subiecte din actualitatea imediată. Am releva în acest sens o bună parte a picturii dar mai ales a graficii (afișului) ce-și propune un apel către tînăra generație de a-și înscrie eforturile, eforturilor constructive ale întregului popor. Aș așeza, simbolic, toate afișele prezentate în expoziție sub titlul uneia dintre ele: „Labor pro patria".

C. R. CONSTANTINESCU

ION GRIGORE — „Tinere cooperatoare".

O PREZENȚĂ NECESARĂ:

Dramaturgie originală pentru teatrul politic

Dramaturgii noștri continuă, din păcate, să nu scrie piese despre tineret: adevăratele aspirații, căutări, elanuri ale tinerei generații nu par să-i preocupe, ori să-i inspire din abundență. Structura spirituală a tineretului e considerată de unii dintre ei „necunoscuta" ecuației foarte contemporane, dar și foarte greu de rezolvat. Dramaturgii noștri continuă să nu scrie piese **pentru** tineret: zonele lui de interes lipsesc ca obiect al observației și creației artistice din domeniul respectiv, ele fiind lăsate mai degrabă pe seama sociologilor. Cercetările științifice și, desigur, nu numai ele atestă maturitatea tinerei generații, interesul ei politic, evident în planul unor multiple manifestări. Și totuși, despre acest interes politic și **pentru** el dramaturgia originală se pronunță rar sau neconsistent. Pleacă noi de teatru, cu adresă directă către un tineret cît mai deplin angajat în societate și implicat în contemporaneitate, lipsesc și lipsa aceasta s-a resimțit din nou, acum în primăvară. Căci vrînd să omagieze semicentenarul organizației de tineret, teatrele s-au lovit de absența unor lucrări originale revelatoare ca temă și conținut, fapt ce le-a determinat să recurgă îndeosebi la recitaluri de poezii. Desigur, preocuparea de a marca un eveniment politic important chiar prin această modalitate meritorie și ea s-a consemnat în majoritatea teatrelor din țară. Ar fi fost însă preferabil ca instituțiile dramatice să ceară din timp dramaturgilor — celor tineri, în primul rînd — să răspundă acestui moment (și nu numai acestui moment), prin piese de reală valoare și larg interes. Inițiativa probabil n-a existat, așa că festivalurile poetice au abundat înregistrînd în teatrele din București doar trei excepții. În ordinea cronologică a prezentării, prima aparține **Teatrului „Ion Creangă"** unde se joacă, chiar de la începutul stagiunii, **„N-a fost în zadar"**, piesă despre lupta ilegală a uteciștilor. De fapt, nu piesă, ci dramatizare, datînd de vreo 6 ani — autor, Al. Mirodan — care a transpus doar parțial intențiile conținute de romanul lui Al. Siperco. Un fior romantic există în spectacol, dar tinerețea lui, elanul rămîn cel mai adesea deficitare. De asemenea, **Teatrul Bulandra** a prezentat, chiar în zilele aniversării semicentenarului U.T.C., **„Coloana infinită"** de N. Tăutu, spectacol realizat cu o mare seriozitate și credință de către toți actorii tineri ai acestui colectiv. Reprezentația e alcătuită din fragmente aparținînd unorva piese mai vechi: „Ecaterina Teodoroiu" de N. Tăutu, „Anii negri" de A. Baranga, N. Moraru, „Ziariștii" de M. Mirodan, „Marele fluviu își adună apele" de Dan Tărchila plus poemul „Baraca" de Da. Deșliu. Topite într-un tot unitar, textele „Coloanei infinite" au fost emoționant transpuse scenic prin modalități noi ale teatrului patriotic, meritoriu realizate. A treia inițiativă și cea mai inedită ca mesaj și formă de exprimare s-a înregistrat, însă, **la teatrul „Ion Vasilescu"**: o echipă tînără condusă de o regizoare și mai tînără, Olimpia Arghir, autoarea inițiativei, a optat în cinstea semicentenarului U.T.C. pentru un spectacol politic-manifest — **„Cîntecele fantoșei"**. Olimpia Arghir a alcătuit un colaj din lucrări semnate de Peter Weiss, Armand Gatti, Barrie Stavis, adăugînd texte din Ernesto Guevara, Saint-Exupery și informații din presă, totul fundat pe un mesaj de protest împotriva colonialismului, a imperialismului. Autorii aleși, prezintă evenimente ale acestui deceniu — războiul din Vietnam, luptele din coloniile portugheze și puternice ciocniri de clasă — imagine autentică și tulburătoare a unei lumi conflictuale. În Europa occidentală, lucrările celor trei dramaturgi (inegale ca valoare artistică) „Cîntecul fantoșei lusitane", „V de la Vietnam" și „Joe Hill" au avut destinația precisă de a trezi pe spectator la realitate; dramaturgia politică, transpusă scenic în maniera teatrului-document, cu valoare agitatorică, a răspuns, în primul rînd, acestui scop. Deci teatrul-document are, neapărat, spectatorii săi, și mai ales momentul său, motiv pentru care conceptul său de universalitate e mereu reexaminat. Piesele citate s-au scris și s-au prezentat cu cîțiva ani în urmă, deci conținutul lor putea deveni acum caduc, prin epuizarea evenimentelor. Apoi, publicul nostru, diferit de cel vizat de autori, cunoaște adevăratele sensuri ale evenimentelor politice, cauzele și efectele lor; viziunea lui socială e exactă, convingerea politică formată. Și cu toate acestea, dramaturgia-document aleasă aici n-a rămas fără auditor: evenimentele politice la care se referă mai persistă, din nefericire, chiar dacă nu în forma exactă relatată de texte. Apoi, cu toată calitatea deosebită a publicului nostru, marile drame contemporane nu-i pot fi străine, nici rațional, nici emoțional și poate că publicului tînăr cel mai puțin. Lui, spectatorului tînăr, viu interesat de tot ce se petrece în lume, i s-a adresat acest spectacol, dar nu pentru a comunica informații, ci pentru a transmite un puternic apel la solidaritate, la responsabilitate. Urmînd o logică riguroasă în suita ideilor politice și artistice, Olimpia Arghir s-a oprit, ca materializare scenică a lor, la modalitatea expresionistă: interpretare „în forță", mișcarea plină de sugestie, dans, muzică. Ea a imprimat elanul necesar mănunchiului de actori care au depus un efort multiplu, pentru ca în relație directă cu publicul să transmită mesajul dorit: „nici un om să nu rămînă indiferent la ceea ce se petrece cu alt om". Echipa aceasta, plină de dăruire, e compusă din: Sanda Maria Dandu, Cristina Deleanu, Mariana Cercel, Maria Bernacki, Paula Sorescu, Cornel Constantiniu, Adrian Petrache, Alex. Manolescu, Florin Crăciunescu. Un spectacol de puternic angajament trebuie să aibă, obligatoriu și permanent, densitate, ceea ce s-a și realizat. Dar un asemenea spectacol are nevoie de un neîntrerupt dinamism, scop în care trebuie folosit la maximum tehnica suprapunerilor, contrastele de atmosferă și ritm. Prin scenografia inspirată, decorul simplu și funcțional, amănuntele vestimentare bine gîndite, cortinele de lumină bine folosite, regizoarea a urmat acest obiectiv. Totuși ea n-a reușit integral alternarea modalităților menite să sugereze schimbările de acțiune, tranzițiile de la un text la altul, de la o situație la alta, uneori rezolvate cam pleonastic. Aceste cîteva scăderi, care nu diminuează însă valoarea globală a spectacolului, forța mesajului său, le-am menționat cu certitudinea că Olimpia Arghir le poate depăși, cu speranța că ea va continua. Așteptăm, nu numai la ocazii festive, spectacole de acest gen, după cum așteptăm ca dramaturgii să fie prezenți în teatrul politic contemporan — de aici și de acum — pentru a nu se mai recurge la colaje provenite din împrumuturi, ci la texte autohtone a căror problematică să fie direct adresată nouă, aici, acum.

VIORICA TANASESCU

O strălucită manifestare a politicii externe a României socialiste

• Tînăra generație a patriei noastre dă o înaltă apreciere vizitei și activității desfășurate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cele 8 state africane

În telegrama COMITETULUI JUDEȚEAN VASLUI AL U.T.C. se arată : „Alături de întregul nostru popor, tineretul din județul Vaslui a urmărit cu viu interes și mîndrie patriotică, timp de aproape patru săptămîni, activitatea prodigioasă desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu în timpul vizitei întreprinse în 8 state prietene de pe continentul african. Căldura deosebită cu care delegația noastră a fost întîmpinată pretutindeni, convorbirile prietenești purtate cu conducătorii statelor vizitate, rezultatele consemnate în declarațiile comune date publicității demonstrează marele prestigiu al României în lume, înalta apreciere pe care popoarele o dau activității neobosite depuse de dumneavoastră, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru triumful păcii și cooperării internaționale. Considerăm această vizită ca o nouă dovadă a unității de nezdruncinat dintre politica internă și cea externă a partidului și statului nostru, ca un moment deosebit pe linia extinderii și adîncirii relațiilor în toate domeniile de activitate dintre țara noastră și statele vizitate. Reafirmînd deplina aprobare față de rezultatele vizitei, adeziunea deplină la politica înțeleaptă, profund științifică, a partidului și statului nostru, folosim și acest prilej pentru a vă încredința pe dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, de hotărîrea nestrămutată a uteciștilor, a tuturor tinerilor de pe meleagurile vasluiene de a-și consacra întreaga energie și pricepere transpunerii în viață a programului adoptat de Congresul al X-lea al partidului, de a se dărui cu patos, fiecare la locul său de muncă, activității de edificare a socialismului, progresului multilateral al economiei științei și culturii românești".

Prestigiul patriei noastre

Am urmărit zi de zi desfășurarea vizitei pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a întreprins-o în opt țări de pe continentul african. Această vizită are o însemnătate deosebită. Ea ilustrează pregnant prestigiul României socialiste, răsunetul pe care-l are politica externă constructivă, realistă, clarvăzătoare promovată de partidul și statul nostru, politică strîns legată de numele și activitatea neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Modul în care conducătorul poporului nostru a fost întîmpinat în fiecare din țările vizitate, manifestările de caldă simpatie și deosebită considerație cu care a fost salutat, sînt dovezi ale prețuirii de care se bucură țara noastră pe toate meridianele.

Care este sursa acestui prestigiu ? Fără îndoială, este vorba în primul rînd de consecvența cu care militām pentru dreptul fiecărui popor de a fi stăpîn pe soarta sa, de a trăi în libertate și independență potrivit propriei sale voințe. Poporul nostru cunoaște prețul libertății pentru că a trebuit să lupte din greu pentru a deveni liber. De aceea ne exprimăm deplina noastră solidaritate cu toți acei care în Africa și în alte continente luptă pentru libertate și independență, împotriva oprimării imperialiste, a politicii de forță și agresiune.

Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în cele 8 state ale Africii se înscrie ca un eveniment major al vieții internaționale, dovadă a eforturilor permanente pe care România le depune pentru dezvoltarea cooperării între state, pentru apropierea între popoare, pentru făurirea unei păci drepte pe măsura aspirațiilor tuturor celor care doresc ca umanitatea să aibă un viitor pașnic și prosper. Exemplul activității pe care o desfășoară România demonstrează necesitatea participării tuturor statelor — indiferent de dimensiunile lor, indiferent dacă sînt mari, mijlocii sau mici — la soluționarea problemelor care privesc omenirea. Soarta popoarelor trebuie să fie decisă de către ele însile. Această idee a fost exprimată răspicat în zilele vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în Africa. Este un deziderat al vieții internaționale pentru înfăptuirea căruia se pronunță forțe din cele mai largi.

Ing. MIRCEA BOICIUC

Institutul de cercetări și proiectări pentru industria lemnului

Puternicul ecou al unei politici realiste

Am urmărit călătoria tovarășului Nicolae Ceaușescu în cele opt țări ale continentului african, primirea deosebit de călduroasă ce i s-a făcut pretutindeni de către conducătorii de stat ca și de oamenii simpli, rezultatele fructuoase ale convorbirilor consemnate în largi comunicate oficiale, și am trăit și continui să trăiesc, asemeni tuturor celor care seară de seară au fost în fața televizoarelor și dimineață de dimineață au deschis ziarele, sentimentul că înfăptuirile și aspirațiile noastre, munca și viața noastră au fost bine și drept cunoscute și înțelese. Așa cum, la rîndul nostru, am cunoscut și am înțeles și ne-am simțit atît de apropiați de luptele, speranțele și realizările popoarelor africane. Vizita conducătorului nostru iubit a reafirmat cu tărie un adevăr care nu mai poate fi ignorat în relațiile dintre statele și popoarele mari sau mici : adevărul că singura și reala posibilitate a conviețuirii în pace este respectarea cu strictețe a deplinei egalități în drepturi, a independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne. Acestea sînt, de altfel, după cum se știe, principii ferm așezate la baza politicii noastre externe, dar, răspicat spuse pe un continent unde mai domnește colonialismul și neocolonialismul, unde lupta pentru independența politică și economică continuă, unde tinerele state africane independente au început să-și consolideze poziția, ecoul lor a avut maximă amplitudine. Mi se pare firesc de aceea să subliniez incontestabila semnificație politică pe plan internațional a acestei vizite în care încrederea în viitor a poporului nostru s-a făcut auzită prin reprezentantul lui cel mai de seamă, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Este o mare realizare a politicii noastre, a felului nostru de a gîndi și acționa, o patetică chemare la instaurarea în lume a unui climat de pace și prietenie, dar și însemnul prestigiului mereu crescînd și cu ecouri din ce în ce mai bogate de care se bucură România socialistă, patria noastră. Este, în același timp, demnitatea și răspunderea noastră, a fiecăruia dintre noi, muncitor sau poet, fizician sau om politic, a întregului popor pentru desăvîrșirea ideii de umanitate activă, adînc și definitiv incrustată în conștiința noastră.

NICOLAE IOANA

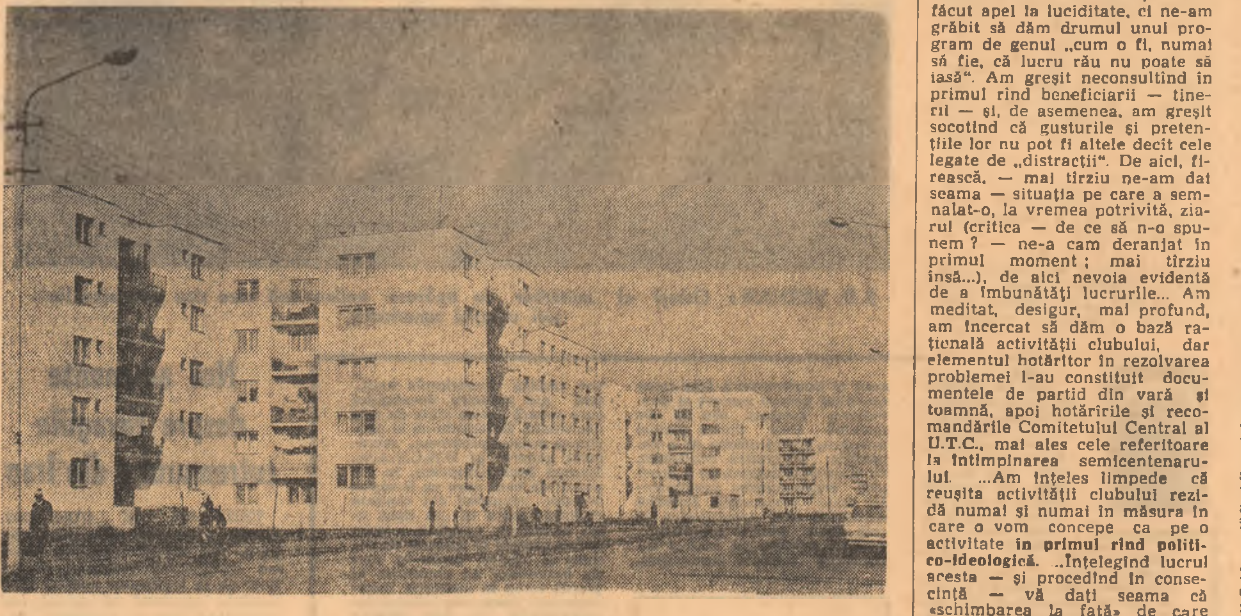

Cartierul „Decebal" din orașul Bistrița

Foto : O. PLECAN

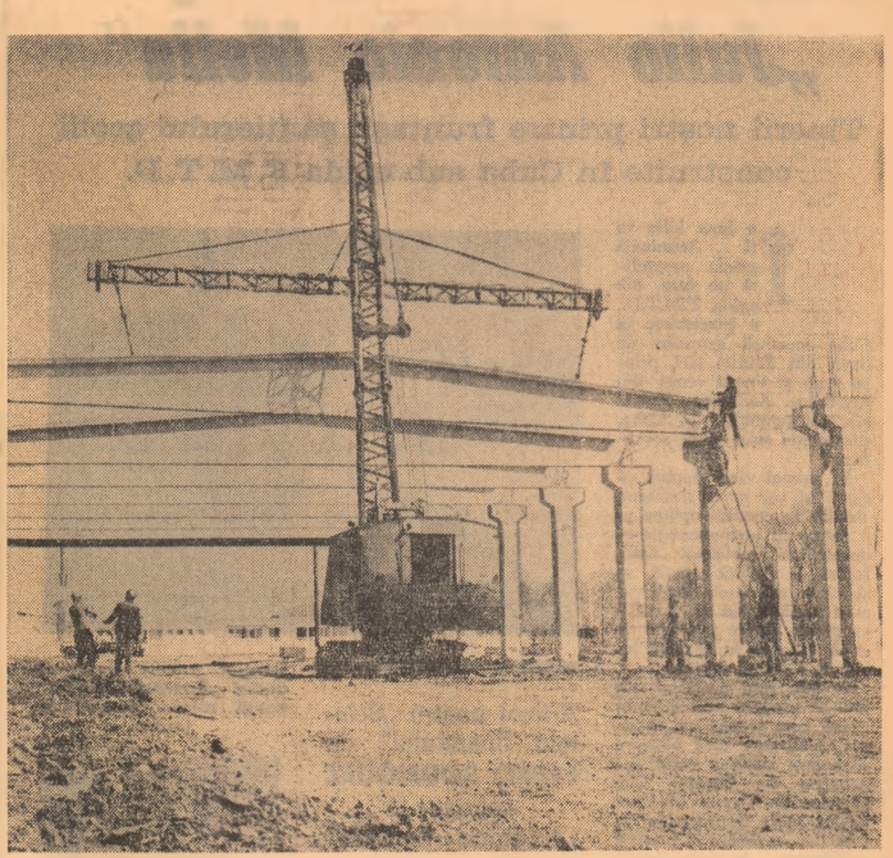

Pe șantierul Fabricii de dispozitive, scule și matrițe din Focșani se lucrează la montarea grinzilor la hala principală.

Foto : PAVEL TÂNJALĂ

Au pășit cu dreptul

(Urmare din pag. 1)

în acord global — sistem care prin înseși principiile sale, impune valorificarea cu chibzuință a tuturor posibilităților de sporire a producției și eficienței sale economice. Exploatarea judicioasă a utilajelor, gospodărirea cu zgîrcenie a materialelor, creșterea productivității — determină într-o măsură hotărîtoare cîștigurile constructorilor. În acest cadru de organizare, abaterile disciplinare (absențele nemotivate, întîrzierile, chiulul) devin cazuri extrem de izolate pentru că deviza „unul pentru toți și toți pentru unul" își demonstrează aici întreaga sa forță educativă și de mobilizare.

— Nu ne-am îngăduit să irosim — ni se destăinuie uteciștii Marcel Lepădat, Grigore Luculeasa, Vasile Croiescu, Alexandru Jitariuc cu care discutam — nici măcar un singur ceas din programul de lucru cît a fost iarna de capricioasă. Găseam suficient de lucru chiar și în zilele cele mai nefavorabile: împrejmuiam șantierul cu prefabricate, amenajam țarcurile pentru depozitarea materialelor, ori balastam drumurile din incinta uzinei. Sînt operații mai puțin pretențioase dar absolut necesare. Acum a venit primăvara și sîntem în largul nostru.

Am cerut amănunte.

— Să revin la cele două schimburi — ne spune inginerul **Vasile Diaconiță. Ele prelungesc timp de 20 de ore pe zi activitatea pe șantier, dublînd, cu alte cuvinte, producția. Lucrările sînt distribuite pe schimburi în funcție de dificultatea lor.** Ziua, de pildă, se montează prefabricatele și se execută săpături la cotă iar în schimbul doi se toarnă beton în fundații. Macaralele, autogrederele, buldozerele, basculantele nu stau în tot acest timp nici o clipă. Am izbutit să ridicăm zilnic cu o singură macara cîte 15 stîlpi. Pentru noi este un adevărat record.

Ca orice record și acesta se pregătește cu atenție. Aduși cu autocamioane speciale de la gară, stîlpii se descarcă exact la poziție, lîngă fundațiile pregătite, așteptînd să le vină rîndul montării. Nu se mai pierde timpul cu depozitarea apei, cu ridicarea stîlpilor din depozit și transportul ulterior, la pozițiile respective.

— Cu toate acestea constatăm în graficul dv. o rămînere în urmă. Aveați prevăzute în luna martie montarea a 42 grinzi de 18 metri și ați montat doar 35.

— Într-adevăr, așa stau lucrurile — confirmă șeful lotului. Numai că vinovată este **Întreprinderea de prefabricate din Deva** care nu ne-a livrat la termen prefabricate în valoare de 70 000 lei. Din lipsa grinzilor n-au fost, de asemenea, montate 40 de chesoane care așteaptă în țarcul de materiale.

Fără îndoială că întreaga răspundere o poartă întreprinderea respectivă pentru nerespectarea termenelor din contracte. Dar soluționarea neajunsului ar fi fost posibilă cu un plus de efort chiar pe șantier. De pildă, constructorii Uzinei de utilaj **terasier din Buzău** nu au mai apelat la nici o altă întreprindere de prefabricate, și-au amenajat singuri un poligon și își toarnă grinzile și alte materiale de care au nevoie. Eficiența economică este compensatoare. Întrucît în aceiași parametri ai Fabricii de matrițe din Focșani sînt prevăzute și alte obiective industriale, constructorii trebuie să se gîndească dacă n-ar fi util să preia măcar de aici înainte experiența tovarășilor lor de la Buzău.

— Am intrat din plin în trimestrul doi. Ce sarcini vă așteaptă și cum acționați pentru îndeplinirea lor ?

— Am putea spune că sînt aproape duble față de primul trimestru — continuă tovarășul inginer Diaconiță. Continuăm cu plantarea stîlpilor și montarea grinzilor și vom trece la închiderea halelor, la lucrările de instalații. Angajamentul nostru este să realizăm în lunile aprilie-iunie cel puțin 6 milioane lei pentru a ne rămîne doar 8 milioane pentru trimestrele trei și patru. Aceasta ne va permite o substanțială depășire a planului anual.

Un calcul gospodăresc și necesar. **Am vrut să știm cum va contribui organizația U.T.C. de pe șantier la realizarea lui, ce acțiuni cu tinerii s-au prevăzut, pentru sporirea contribuției lor la reducerea duratei investiției, la dinamizarea ritmului de muncă. Dar am fost surprinși să constatăm că în ciuda prezenței unui mare număr de uteciști pe schelele uzinei, ei nu au fost încă constituiți într-o organizație U.T.C. proprie. Din această pricină, se înțelege, de foarte mult timp ei n-au mai fost antrenați în activități politice și educative. Timpul liber și-l petrece fiecare cum poate, singura distracție colectivă reducîndu-se la... vizionarea emisiunilor televiziunii. Comitetul municipal al U.T.C. are obligația să acorde pe acest plan sprijinul său tinerilor constructori, să constituie imediat organizația de bază pe acest șantier, să-i îndrume în întocmirea planului de activitate, în organizarea și desfășurarea lor. Fără îndoială activitatea tinerilor pe șantier ar fi mult influențată, mult îmbunătățită.**

Nu firma conferă prestigiu

(Urmare din pag. 1)

și mobilierul, activitatea va merge, numai datorită lor, ca pe roate. Desigur, eram plini de cele mai fierbinți sentimente, de dorința de a avea, la club, o activitate „plină", dar pentru concretizarea bunelor intenții n-am făcut apel la luciditate, ci ne-am grăbit să dăm drumul unui program de genul „cum o fi, numai să fie, că lucru rău nu poate să iasă". Am greșit neconsultînd în primul rînd beneficiarii — tinerii — și, de asemenea, am greșit socotind că gusturile și pretențiile lor nu pot fi altele decît cele legate de „distracții". De aici, firească, — mai tîrziu ne-am dat seama — situația pe care a semnalat-o, la vremea potrivită, ziarul (critica — de ce să n-o spunem ? — ne-a cam deranjat în primul moment ; mai tîrziu însă...), de aici nevoia evidentă de a îmbunătăți lucrurile... Am meditat, desigur, mai profund, am încercat să dăm o bază rațională activității clubului, dar elementul hotărîtor în rezolvarea problemei l-au constituit documentele de partid din vară și toamnă, apoi hotărîrile și recomandările Comitetului Central al U.T.C., mai ales cele referitoare la întîmpinarea semicentenarului. ...Am înțeles limpede că reușita activității clubului rezidă numai și numai în măsura în care o vom concepe ca pe o activitate **în primul rînd politico-ideologică.** ...Înțelegînd lucrul acesta — și procedînd în consecință — vă dați seama că «schimbarea la față» de care vorbiți nu se putea să nu se producă. Acum...".

Consemnăm discuția de mai sus instalați la una din mesele celei mai importante încăperi a „Tineret-clubului" : **Centrul de informare și documentare politică a tineretului din Alba Iulia.** O sală cu pereții tapetați de sus pînă jos cu scheme documentare privind tot ce poate interesa un tînăr în domeniul politicii interne și internaționale, al orientărilor ideologice și raporturilor economice în lumea contemporană, al istoriei mișcărilor muncitorești, al evoluției țării noastre în anii socialismului, al istoriei P.C.R. și U.T.C., al dinamicii României și județului Alba în cincinal etc. etc. Hărți și planigloburi, planșe simbolice, diapozitive și o bogată fonotecă, colecții la zi a zeci de publicații, sute de cărți — totul pus la îndemîna tinerilor printr-un sistem de fișare simplu și ingenios — alcătuiesc un material documentar **imediat util** atît vizitatorului întîmplător (care, descoperind că înțelege repede lucruri care poate i se păreau inabordabile, va mai reveni), cît și propagandistului sau cursantului dornic să-și pregătească prelegerea sau seminarul. În timp ce discutăm, în jurul nostru, la mese, în fața planșelor, vitrinelor, aplecați peste colecții și fișiere — mulți tineri. O ambianță tihnită, discretă, de studiu, o ambianță care face din această încăpere punctul cel mai aglomerat al „Tineret-clubului"

Aici, desigur, activitatea nu se limitează, mai cu seamă în aceste zile, la simpla consultare a materialului (transcriem din programul uneia din ultimele săptămîni, dedicată aproape în întregime semicentenarului U.T.C. „Grivița — 1932", evocare cu proiecții de diapozitive ; **„U.T.C. în perioada premergătoare celui de al doilea război mondial" ; „Tinerețe, muncă, răspunderi",** întîlnire cu tovarășul **Gh. Lăncrănjan,** secretar al Comitetului municipal Alba al P.C.R. ; Consultație pentru propagandiștii din școlile generale pe teme legate de istoria U.T.C. ; Simpozion ; **„Tineretul și mass-media", „Tineretul și mediul social", „Tineretul și familia", „Revista presei" ; „Schimb de experiență între responsabilii punctelor de informare și documentare din județ"** etc.). dar important este că toate manifestările se desfășoară firesc, fără „mobilizări" formale. Centrul își are de pe acum pasionații lui, prezențele lui permanente, „suporterii" lui și, fapt demn de subliniat, multe acțiuni se declanșează spontan, nevoia lor ivindu-se în focul discuțiilor libere și chiar tinerii grăbindu-se să le propună spre organizare.

De pildă, prezența cîtorva ziariști la „Tineret-club" s-a transformat din **anchetă publicistică** într-o **întîlnire între cititori și reprezentanții ziarului de tineret.** Propunerea au făcut-o tinerii. Responsabilii clubului și oaspeții și-au însușit-o și chiar în seara următoare a fost programat un colocviu util ambelor părți. Un exemplu concludent de operativitate și eficiență, care se alătură multor altora, cele mai multe din ele stimulate, fără îndoială, de ambianța evenimentului sărbătoresc al organizației U.T.C., dar toate demonstrînd o trăsătură a unei bune activități în ansamblul ei : permanența.

(Urmare din pag. 1)

Clubul are un director care vrea să fie... rector

cunoștințe de croitorie, cît se poate de utile pentru o bună și completă gospodină. Mai mult, unele fete, dînd probă de lucru la diferite fabrici de confecții din împrejurimi (în căutare de forță de muncă) au reușit să se angajeze, să se califice mai apoi. Astfel, o bună bucată de vreme, cercul s-a circumscris fidel menirii sale. Ce s-a întîmplat, însă, după aceea ? Micșorîndu-se numărul participanților din localitate, cercul și-a deschis porțile pentru diferiți amatori din împrejurimi. Și poate nici aceasta n-a fost un lucru rău.

Dar astăzi, cum se prezintă **astăzi** situația ? Astăzi, 150 de fete, între 15 și 20 de ani, străbat distanțe de zeci de kilometri pentru a urma aceste cursuri. Alte 32, din județ sau din alte județe ale țării, s-au stabilit aici, plătind gazdă în sat, pe durata cursurilor. „Ce să le facem noi — se scuză organizatorii — dacă aceasta este pasiunea fetelor ! Noi le-am spus că este vorba de un cerc pentru amatori, vine cine vrea, stă cît vrea, îl privește". Așa să fie oare ? La o observație mai atentă, realitatea dezvăluie fațete cu totul diferite. Fetele au conștiința limpede că aici, la Berca, urmează o școală **de calificare,** că-și însușesc o **meserie,** iar adeverința eliberată de sindicat le dă iluzia că devin posesoarele unei veritabile diplome de absolvire. Nici una din cele cu care am discutat (peste 30 de cursante) n-ar mai urma alte cursuri — pasiunea s-ar topi ca luminarea fumegîndă — dacă ar ști că nu primește miraculoasa adeverință. Iată, de fapt, adevăratul mobil care le îndeamnă să străbată distanțele, să poposească aici de la Galați, Tecuci, Rm. Sărat, Iași ori să traverseze munții, venind tocmai din județul Mureș. Aceeași optică o au și părinții, care dincolo de taxa școlară lunară (50 lei) plătesc cîteva sute de lei pe lună pentru a-și ține odraslele la „învățătură". Am reținut, în acest sens, explicația a două tinere — Viorica Lazăr și Emilia Paldău — din Nicorești-Galați : „Am auzit că aici se învață meserie și-am venit să ne facem și noi un rost în viață. Părinții știu acest lucru, de-asta ne și trimit bani de gazdă, iar atunci cînd au timp dau și ei cîte o fugă pe-aici s-o întrebe pe doamna (citiți : maistra cercului — n.n.) dacă ne ținem de treabă".

Nu punem la îndoială faptul că organizatorii spun acestor fete, la capătul drumului bătut pînă aici, că este vorba de un curs pentru amatori; depinde, însă, **cum** spui și cît de ferm ești în a susține prin fapte ceea ce spui. Or, din acest punct de vedere, cercul se pare că a generat un alt cerc... vicios, de data aceasta — întreținut cu bună știință de cei datori să vegheze la adevărata lui menire. Fetele care urmează aceste cursuri nu au „nici un chef" (după expresia lor) să lucreze în cooperativele agricole de producție din care provin (muncesc, însă, părinții, ca să le trimită bani la „studii") și nici voința de-a urma alte școli — profesionale, în speță — știut fiind că pentru aceasta trebuie să te pregătești, să susții un concurs de admitere, să înveți cîțiva ani. Merg atunci acolo unde este mai ușor, vin adică la Berca, pentru că la Berca nu se dă examen de admitere. În rest, treabă „serioasă", „școala" ține 18 luni (un an și jumătate) cu obligativitatea unei prezențe mai mult decît tentante din punctul lor de vedere : de două ori pe săptămînă, cîte 4 ore.

Tocmai în acest fenomen se află principala lacună a situației în care a ajuns cercul respectiv. Într-o societate în care munca constituie criteriul esențial al evaluării fiecărui membru, cînd toate eforturile sînt o pledoarie a educării prin muncă și pentru muncă a tinerei generații, aici, la clubul din Berca, se cultivă ideea unei mentalități învechite, aceea a dobîndirii unei calificări prin efort minim. Cu atît mai nocivă această mentalitate, cu cît ea este inoculată unor tinere aflate în pragul opțiunilor decisive pentru întreaga viață. Se pare, însă, că factorii implicați n-au meditat asupra acestui aspect; i-a interesat (după cum înșiși mărturisesc) obținerea unor avantaje materiale. Timp de 18 luni — cît durează cursul tuturor celor 182 de fete — fondurile comitetului sindicatului sporesc cu însemnata sumă de 163 800 lei. Nu este neglijabil nici faptul că din această sumă, 32 400 lei revin maistrei angajate să conducă activitatea cercului. Că se urmărește cu precădere realizarea unui avantaj material o dovedește și zgîrcenia cu care este achiziționat „materialul didactic": faptul că nu au fost procurate decît patru mașini de cusut pentru 182 de „eleve" duce la imposibilitatea unei pregătiri cît de cît temeinice. De-a lungul celor 18 luni, o „elevă" lucrează efectiv la mașina doar... 36 de ore! Adică, patru zile și jumătate de muncă.

Dincolo de aspectul etic al problemei — apar aici și situații care contravin legilor statului nostru. Este cunoscut faptul că la noi în țară s-a trecut la generalizarea învățămîntului de 10 ani. Tinerii care după absolvirea clasei a VIII-a nu reușesc la concursurile de admitere în liceu sau școli profesionale au obligația de a urma, în continuare, cursurile școlii generale. Or, aici, la Berca, printre cursantele cercului de croitorie sînt multe tinere care au părăsit școala generală, după 8 sau 9 clase, ademenite de miraculoasa adeverință...

Faptele de mai sus pledează pentru o intervenție hotărîtă din partea forurilor în drept, care au datoria socială să evite dezamăgirea de mai tîrziu a unor tinere în căutarea drumului în viață. Deci, așteptăm.

TINEREȚE

(Urmare din pag. 1)

cărui suflet îl purta, Iorga se risipea cu ființa lui în documentele Hurmuzachilor, iar Enescu se întorcea în veacurile de cîntec ale celor mai anonimi lăutari, de la care prinsese cîntul și meșteșugul său.

Cu atît mai energică ni se pare riposta ce trebuie dată tînărului țîfnos, infailibil și plin de sine, care privește cu aere de îngăduință **bătrînețea timpurilor.** Celuia care i se pare că lumea începe cu șlagărul de muzică ușoară, cu nu știu care vedetă de afiș, imitată de la îndoitura gîtului în jos, nu poți decît să-i arăți golul imens în care galopează. Îl vezi uneori pe bulevardele Capitalei, în cofetării, servind cafeluțe, cu aer de prințișor, dar avînd pe el sumanul înflorat și mițos al măladenilor mei, dintr-un sat ardelean. Îl poartă cu bravadă, crezîndu-se modern, cu ideea unei superiorități de exterior, dar cu rece distanță față de bătrînii aceia depășiți și neistruiți, după el. Ciudat paradox, și totuși, real, căci tinerii aceștia duc bătrînețea secolelor, în gînduri, în gesturi, în urări, în hainele ce le poartă, în tot ce e etern și omenesc cu cea mai inconștientă conștiință, fără să înțeleagă nimic. Trăiesc cu ce prind de aiurea, de la alții, bucurîndu-se naiv de eticheta străină fixată pe o bluză sau un pantalon.

Documentele de partid au arătat cît de dăunătoare e stereotipia, atitudinea servilă, ploconirea în fața a tot ceea ce e străin, fie că are valoare sau nu. Asemenea manifestări ce dovedesc superficialitate, ignoranță, snobism, pot duce la ruperea sensibilității tînărului de sufletul poporului din care s-a ridicat, pentru a fi un demn urmaș, un sprijin la tot ce a cucerit și ne e drag ca al nostru. Da ! Bătrînețea o duc tinerii. Prin ea înalță prezentul și văd dimensiunile viitorului. În ea sălășluiesc credințele și puterile unui popor. Tinerețea inimii și a minții păstrează în spațiul lor tărîmul veacurilor bătrîne, lărgindu-l, dîndu-i orizonturi noi, după o selecție a vieții, în care totul se multiplică, întinerește cu cît înaintăm în vîrsta timpului.

Tinerii români în brigada „Julio Antonio Mella"

Tinerii noştri printre fruntaşii şantierului şcolii construite în Cuba sub egida F. M. T. D.

În luna iulie va fi terminată şcoala secundară pe care, sub egida F.M.T.D., o construiesc în Cuba membrii grupelor de tineri din diferite ţări, printre care şi tinerii veniţi din Republica Socialistă România. Ce semnifică, în Cuba, construcţia unei şcoli secundare?

În primul rînd, faptul că elevii îşi vor putea desfăşura studiile în condiţii optime cu o dotare în instrumentaţie educaţională modernă. Apoi, faptul că această şcoală se ridică la ţară, unde tinerii vor avea posibilitatea de a cultiva plante citrice jumătate de zi în timp ce în cealaltă jumătate a zilei vor studia.

În cele şase provincii ale ţării se produce acelaşi fapt: tinerii care tocmai au terminat realizarea unei ofensive simbolice, similare celei comandate de Ernesto Che Guevara şi Camilo Cienfuegos în zilele decisive ale insurecţiei, se dedică în prezent construcţiei la sate a şapte şcoli secundare de acest tip, fiecare cu o capacitate de 500 de locuri.

Însuşi premierul Fidel Castro a ţinut să releve brigadierilor veniţi din diferite ţări necesitatea asigurării condiţiilor optime în vederea realizării acestei opere constructive. Într-o adunare organizată operativ, el a analizat condiţiile de viaţă ale constructorilor prieteni din diferite ţări şi a cercetat echipamentul tehnic de care dispun.

Fidel Castro a subliniat că această brigadă poate atinge niveluri înalte de productivitate dacă termină construcţia şcolii pînă la sărbătoarea de la 26 iulie, fapt care reprezintă un record în Cuba: terminarea în şase luni a întregii lucrări.

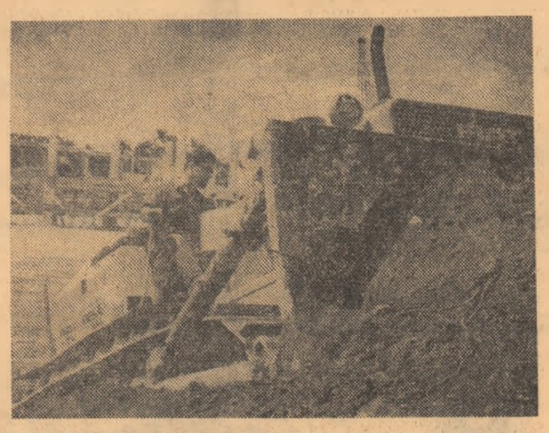

Imagini primite de la redacţia „Juventud Rebelde": tinerii români lucrînd pe şantier.

Articol pentru „Scînteia tineretului" de **PEDRO RODRIGUEZ** redactor la „Juventud Rebelde"

În redacţia ziarului „Juventud Rebelde" stăm de vorbă cu colegul care a cunoscut brigada tinerilor români şi a celor sovietici în plină activitate. Şeful brigăzii, Luis Felipe Vazquez, vine să confirme această opinie; el adaugă că în general toată lumea munceşte bine, dar că românii şi sovieticii sînt fruntaşi.

Cîteva ore mai înainte, a fost trimis un reporter să facă fotografii brigadierilor Nicu Varvari, Istrate Ovidiu, Vasile Gheorghe, Dumitrescu Traian, Ene Ion, Babacea Gheorghe. Brigadierii români au dorit, ca alături de ei, să apară în fotografie, constructorul cuban cu care muncesc împreună.

Brigada F.M.T.D. are un consiliu de direcţie care cuprinde cîte un membru pentru fiecare continent; se întruneşte în fiecare săptămînă pentru a analiza problemele de rezolvat şi împrejurările ivite pentru a asigura, deopotrivă, o muncă mai eficace şi o şedere plăcută brigadierilor în tabără.

Ziua de lucru începe la 7 dimineaţa şi continuă după o pauză de prînz, pînă la orele 19 după-amiază. Există nouă grupe de muncă, fiecare din ele avînd cîte o sarcină specifică; 15 brigadieri împreună cu 35 tineri cubanezi construiesc 28 de locuinţe pentru ţăranii din sat.

Brigada a hotărît să organizeze o întrecere în muncă cu constructorii cubanezi care construiesc şcoli de acelaşi tip. A fost întocmit un plan de întrecere care cuprinde patru etape: prima dintre acestea s-a încheiat în semn de omagiu, în preziua convocării celui de-al II-lea Congres al U.T.C. din Cuba.

Această brigadă a F.M.T.D. poartă numele de „Julio Antonio Mella". Mella este un erou al studenţimii cubaneze care a intrat în Universitatea din Havana în momentul cînd în

România era creată Uniunea Tineretului Comunist. Cîţiva ani mai tîrziu, avea să fie creat Partidul Comunist din Cuba; angajat în primele rînduri ale luptei antiimperialiste, Mella şi-a dat viaţa pentru triumful acestei cauze nobile.

Au fost programate întîlniri cu delegaţiile diferitelor ţări. Ziua de 15 martie a fost consacrată României. Întîlnirile constau în discuţii asupra muncii realizate, asupra ţării respective; simultan se prezintă expoziţii, se proiectează filme documentare...

Diverşi specialişti cubanezi au informat pe constructorii membri ai brigăzii F.M.T.D. asupra planurilor educaţionale ale ţării şi alte aspecte economice ale Cubei, despre munca organizaţiilor de tineret.

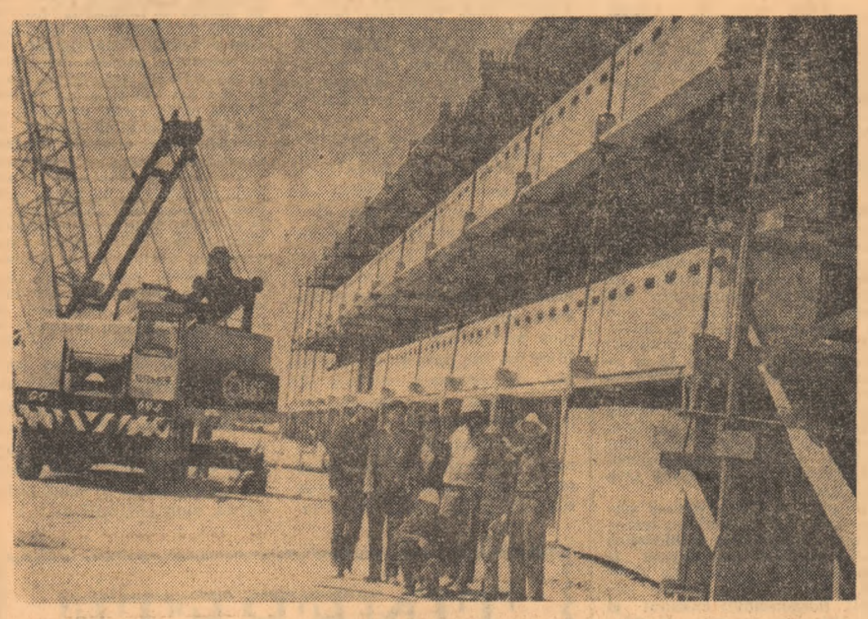

Constructori români şi cubanezi

Sesiunea Comitetului O.N.U. pentru decolonizare

CONAKRY 12 (Agerpres). — În capitala Guineei îşi continuă lucrările sesiunea Comitetului O.N.U. pentru decolonizare consacrată problemelor actuale ale luptei popoarelor Africii pentru eliberarea definitivă a continentului de sub dominaţia colonială. În şedinţa de marţi, au luat cuvîntul doi dintre membrii misiunii speciale a Comitetului care a vizitat recent regiunile eliberate din Guineea-Bissau. Un membru al misiunii Comitetului O.N.U. pentru decolonizare, Belkhira (Tunisia), a declarat că în timpul cînd se aflau în regiunile eliberate din Guineea-Bissau, aviaţia regimului colonial a efectuat raiduri de bombardament pentru a-i împiedica să-şi continue investigaţiile. El a adăugat că „instituţiile politice, administrative şi juridice din teritoriile eliberate din Guineea-Bissau reunesc toate condiţiile care conduc în mod necesar la o adevărată independenţă". Ceea ce m-a frapat cel mai mult, a spus el, este încăpăţînarea lipsită de orice raţiune a autorităţilor colonialiste portugheze de a continua luptele deşi au pierdut controlul asupra întregului teritoriu al Guineei-Bissau.

Preşedintele Comitetului O.N.U. pentru decolonizare, Salim Ahmed Salim (Tanzania), a declarat că, în cadrul actualei sesiuni a Comitetului va fi examinată şi problema privind jefuirea bogăţiilor naturale şi exploatarea forţei de muncă de către colonialişti în teritoriile aflate încă sub dominaţie străină. Toate faptele şi mărturiile ce vor fi obţinute în acest sens, a spus el, vor fi aduse la cunoştinţa Adunării Generale a O.N.U. şi a Consiliului de Securitate. Raportul Comitetului va fi însoţit şi de propuneri care să devină măsuri ale O.N.U. pentru a pune capăt acestei forme de dominaţie a colonialismului.

● PREŞEDINTELE JULIUS NYERERE a numit miercuri pe Aboud Jumbe ca prim-vicepreşedinte al Republicii Unite Tanzania, în locul lui Abeid Karume, asasinat la sfîrşitul săptămînii trecute. Această numire a avut loc potrivit prevederilor Constituţiei interimare tanzaniene, care împuterniceşte pe preşedinte să desemneze pe primul vicepreşedinte care, în mod automat, devine conducătorul departamentelor guvernamentale din Zanzibar.

Un comunicat oficial difuzat la Dar Es Salaam şi citat de agenţiile Associated Press şi Reuter anunţă că Aboud Jumbe a fost, de asemenea, ales ca preşedinte al Consiliului Revoluţionar — organul suprem al puterii în insulă — şi preşedinte al Partidului Afro-Shirazi.

Totodată, Julius Nyerere a numit pe Hassan Nassor Moyo, ca preşedinte al Educaţiei din Zanzibar şi ministru de stat în cabinetul primului vicepreşedinte, funcţii îndeplinite pînă în prezent de Aboud Jumbe.

VIETNAMUL DE SUD

Noi acţiuni ofensive ale forţelor patriotice

VIETNAMUL DE SUD 12 (Agerpres). — Miercuri, forţele patriotice din Vietnamul de sud au lansat noi acţiuni pe şoseaua nr. 13, la aproximativ 100 kilometri de Saigon, oprind o coloană militară saigoneză trimisă spre capitala provincială An Loc. În această zonă, unde mai multe unităţi saigoneze sînt imobilizate, forţele de eliberare au bombardat, totodată, cartierul general al celei de-a 5-a divizii inamice — fosta divizie a şefului regimului de la Saigon, Thieu, — şi au atacat un post militar din apropiere de oraşul Chon Thanh.

În provincia vecină Phuoc Long, forţele saigoneze au fost obligate să evacueze postul Bo Duc, iar la vest de şoseaua nr. 13 în regiunea Tay Ninh, o importantă bază americană de telecomunicaţii a fost puternic avariată.

La numai 25 kilometri de Saigon, forţele patriotice au supus unui puternic bombardament baza Bien Hoa, una dintre instalaţiile-cheie ale forţelor americane.

În Delta Mekongului, patrioţii au continuat, ca şi în zilele precedente, atacurile împotriva posturilor saigoneze, iar în zona Platourilor înalte, luptele s-au concentrat în jurul poziţiilor inamice de la Tan Canh şi Phuong Hoang. Mai multe rachete au fost lansate şi asupra aeroportului Kontum. Au avut loc angajamente militare şi în provincia Quang Tri, îndeosebi în vecinătatea localităţii Dong Ha. Într-un bilanţ transmis de agenţia „Eliberarea" se arată că în perioada 7—10 aprilie forţele de eliberare care acţionează în Quang Tri au scos din luptă 600 militari inamici, au decimat 4 batalioane şi au doborît 6 avioane.

În apropiere de Hue, forţele de eliberare au lansat noi atacuri asupra bazei „Bastogne". Agenţia United Press International menţionează că militarii americani aflaţi la baza Phu Bai, între localităţile Hue şi Da Nang, vor adopta tactica „apărării dinamice".

Aviaţia americană a continuat bombardamentele asupra diferitelor regiuni ale Vietnamului de sud, folosind octoreactoarele B-52. Cele mai multe raiduri au fost efectuate asupra zonei Platourilor Înalte. Comandamentul american de la Saigon a anunţat totodată, că o escadrilă de avioane „F-4 Phantom" a forţelor navale, ce a părăsit Vietnamul de sud cu un an în urmă, a început să opereze din nou, folosind baza de la Da Nang.

Într-un bilanţ al acţiunilor forţelor de eliberare, transmis de postul de radio „Vocea Vietnamului", se arată că în perioada 30 martie — 7 aprilie, în provinciile Quang Tri, Binh Long şi Tay Nguyen au fost scoşi din luptă 11 400 militari ai forţelor saigoneze. În acelaşi timp, au avut loc acţiuni ale populaţiei din zonele aflate sub controlul regimului saigonez — au fost desfiinţate numeroase „sate strategice" şi instalată puterea populară.

● AGENŢIA FRANCE PRESSE, citînd surse oficiale ale Departamentului de Stat, informează că S.U.A. au respins propunerea delegaţiei R. D. Vietnam la convorbirile cvadripartite de la Paris şi apelul guvernului francez în legătură cu reluarea lucrărilor conferinţei în problema vietnameză. Agenţia adaugă că Departamentul de Stat l-a convocat pe însărcinatul cu afaceri al Franţei la Washington, pentru a-i exprima nemulţumirea guvernului american în legătură cu declaraţia dată publicităţii miercuri la Paris, după reuniunea Consiliului de Miniştri al Franţei, în această problemă.

de peste hotare

Cuvîntarea lui A. Gromîko

la începerea examinării de către Sovietul Suprem a tratatului cu R.F.G.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — La 12 aprilie, în Marele Palat al Kremlinului a avut loc şedinţa comună a comisiilor pentru afacerile externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S., desfăşurată în prezenţa lui M. A. Suslov, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., preşedintele comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii, a lui K. F. Katuşev, secretar al C.C. al P.C.U.S., vicepreşedinte al Comisiei pentru afacerile externe a Sovietului Uniunii, a lui F. A. Surganov, vicepreşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem, a lui A. P. Şitikov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem — transmite agenţia TASS.

Membrii comisiilor au început examinarea tratatului semnat la 12 august 1970 între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Federală a Germaniei.

Luînd cuvîntul în numele guvernului sovietic, Andrei Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a declarat că principalul sens al tratatului dintre U.R.S.S. şi R.F.G. constă în faptul că el creează baza politică necesară pentru o cotitură radicală în relaţiile sovieto-vest-germane, pentru dezvoltarea lor multilaterală. Aceasta ar corespunde intereselor vitale atît ale popoarelor Uniunii Sovietice şi R.F.G., cît şi ale altor popoare europene care aspiră la destindere, la asigurarea păcii şi securităţii, cu atît mai mult cu cît Tratatul se bazează în întregime pe principiul egalităţii în drepturi a statelor, nu este îndreptat împotriva vreunor terţe ţări şi nu aduce prejudicii prietenilor şi aliaţilor participanţilor la Tratat.

Referindu-se la conţinutul Tratatului, el a relevat că pivotul acestuia îl constituie angajamentele pe care şi le-au asumat părţile în problema teritorială, „considerînd ca inviolabile în prezent şi în viitor frontierele tuturor statelor din Europa, aşa cum există ele în ziua semnării prezentului tratat" şi că „ele nu au nici un fel de pretenţii teritoriale faţă de nimeni şi nu vor ridica asemenea pretenţii nici pe viitor". Tratatul, a relevat Andrei Gromiko, contribuie la afirmarea principiului renunţării la folosirea forţei. El exprimă hotărîrea părţilor de a „îmbunătăţi şi extinde colaborarea dintre ele, inclusiv în domeniul relaţiilor economice şi al relaţiilor tehnico-ştiinţifice şi culturale".

În cursul convorbirilor, a arătat în continuare A. Gromiko, s-a realizat o înţelegere reciprocă într-o serie de probleme ale politicii europene, ceea ce şi-a găsit expresia în documentul „Înţelegere privind intenţiile părţilor". În această înţelegere este vorba, între altele, despre dezvoltarea relaţiilor dintre R.D.G. şi R.F.G. pe baza deplinei egalităţi în drepturi şi lipsei oricărei discriminări, despre paşii meniţi să contribuie la intrarea celor două state germane în O.N.U., despre reglementarea între R.F.G. şi Cehoslovacia a problemelor legate de nevalabilitatea acordului de la München.

El a relevat apoi existenţa în R.F. a Germaniei a unor forţe ce se opun ratificării tratatelor de la Moscova şi Varşovia. În continuare ministrul de externe sovietic a declarat că nu vor putea exista relaţii de prietenie şi bună vecinătate dacă în R.F.G. nu se doreşte să se manifeste înţelegerea necesară faţă de interesele Uniunii Sovietice, faţă de acel minimum care şi-a găsit reflectarea în tratatul de la Moscova.

● Comisia juridică a Bundestagului vest-german a apreciat că tratatul încheiat de R. F. a Germaniei cu Uniunea Sovietică este conform Constituţiei, el corespunzînd căutării unui acord de renunţare la folosirea forţei, transmite agenţia D.P.A.

Comisia juridică a înaintat spre dezbatere Comisiei pentru politica externă din cadrul Bundestagului, textul tratatului cu Uniunea Sovietică.

În favoarea convocării conferinţei general-europene

● Interviul acordat Televiziunii Române de premierul danez ● Declaraţiile lui Gemal Biedici

Primul ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, a acordat televiziunii române un interviu, care a fost transmis la 12 aprilie.

Răspunzînd unei întrebări referitoare la conferinţa europeană pentru securitate şi cooperare, primul ministru al Danemarcei a declarat că această conferinţă poate deveni piatra unghiulară în dezvoltarea modernă a Europei; ea va însemna, de asemenea, a spus el, începutul unor noi relaţii, mai normale, între statele europene şi, cum este de sperat, începutul unei ere de cooperare, cu adevărat constructivă, între ţările din estul şi vestul Europei. Ţinută cu succes, conferinţa va însemna un nou punct de plecare spre o Europă paşnică.

Solicitat să-şi exprime opinia în legătură cu rolul acţiunilor şi aranjamentelor de bună vecinătate pe plan zonal şi în contextul eforturilor pentru edificarea unui sistem de securitate europeană, Jens Otto Krag a spus: Îmi amintesc foarte bine iniţiativele româneşti la Organizaţia Naţiunilor Unite în 1965, iniţiative care s-au soldat cu adoptarea de către Adunarea Generală a unei rezoluţii intitulate: „Acţiuni pe plan regional în vederea îmbunătăţirii relaţiilor de bună vecinătate între ţările europene aparţinînd unor sisteme social-politice diferite". Sînt bucuros că Danemarca, împreună cu alte şapte ţări, s-a numărat printre coautorii acelei rezoluţii; noi am salutat-o, deoarece a fost şi este în concordanţă cu scopurile esenţiale ale politicii externe daneze. Cred că, dacă ne putem aştepta la întrunirea unei conferinţe privind securitatea şi cooperarea din Europa, în viitorul previzibil, aceasta constituie, printre altele, un rezultat al acelei rezoluţii adoptate de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

BELGRAD 12 (Agerpres). — Într-un interviu acordat ziarului austriac „Die Presse" preşedintele Consiliului Executiv Federal, Gemal Biedici, a declarat că ţările mici şi neutre, precum şi ţările nealiniate din Europa au nu numai posibilitatea, dar şi un motiv justificat să se angajeze în mod activ în eforturile pentru rezolvarea problemelor politice şi economice ale continentului. Aceasta se referă în primul rînd la problemele securităţii şi colaborării economice pe continentul nostru. Atît Austria, cît şi Iugoslavia, a subliniat Biedici, pledează pentru ţinerea unei conferinţe privind securitatea europeană şi pentru o colaborare economică şi culturală intereuropeană mai plină de conţinut. În cadrul pregătirilor pentru conferinţa privind securitatea europeană, precum şi în cursul acestei conferinţe, ţările mici şi neutre şi ţările nealiniate trebuie să pledeze ca pacea în Europa să cuprindă întregul continent, şi nu doar unele părţi ale lui.

Dezvoltarea cooperării româno-chiliene

● CA URMARE A VIZITEI şi tratativelor purtate de delegaţia guvernamentală economică română, condusă de ing. Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, petrolului şi geologiei, cu autorităţile guvernamentale chiliene, la Santiago de Chile a fost semnat un acord complementar la acordul guvernamental de colaborare şi cooperare tehnică existent între cele două ţări.

Acordul semnat prevede extinderea şi diversificarea cooperării în domeniul extracţiei de minereu, al metalelor neferoase şi al manufacturarii cuprului. În cadrul acestor acţiuni de cooperare, partea română va acorda şi asistenţă tehnică.

Din partea chiliană, acordul a fost semnat de generalul Pedro Palacios Cameron, ministrul minelor, Jorge Arate, vicepreşedintele Corporaţiei cuprului (Codelco) şi Eduardo Matta, vicepreşedintele Întreprinderii naţionale miniere (Enami).

Din partea română, documentul a fost semnat de ing. Ion Mineu, conducătorul delegaţiei guvernamentale economice române.

R. D. VIETNAM: Ostaşi ai unităţilor de apărare antiaeriană care dau puternice lovituri aviaţiei americane.

H. Kissinger şi-a amînat vizita în Japonia

● PREŞEDINTELE BĂNCII TOKIO, Iwasa, şi şeful secretariatului cabinetului japonez, Tazeshita, au anunţat la 12 aprilie că Henry Kissinger, consilier al preşedintelui S.U.A. pentru problemele securităţii, nu va mai efectua vizita neoficială de patru zile pe care urma să o facă în Japonia la invitaţia cercurilor financiare şi industriale japoneze. Vizita a fost amînată pentru începutul lunii mai.

În aceeaşi zi, un anunţ similar a fost dat publicităţii la Washington, iar purtătorul de cuvînt al Casei Albe, Ronald Ziegler, a precizat că amînarea vizitei a fost hotărîtă deoarece Henry Kissinger nu poate părăsi Statele Unite, datorită situaţiei militare din Vietnamul de sud.

Laburiştii pentru referendum

● GRUPUL PARLAMENTAR LABURIST s-a pronunţat miercuri, cu 129 de voturi pentru şi 96 contra, în favoarea organizării unui referendum în problema aderării Marii Britanii la Piaţa comună.

Votul a intervenit în cadrul unei furtunoase şedinţe a deputaţilor laburişti, precipitată de lanţul demisiilor unor proeminenţi membri ai „cabinetului fantomă", între care liderul adjunct al laburiştilor, Roy Jenkins.

● LA BRUXELLES au luat sfîrşit lucrările şedinţei Comisiei mixte C.E.E.-Iugoslavia, la care au fost examinate probleme privind schimburile de mărfuri şi unele aspecte ale relaţiilor comerciale dintre cele două părţi. Delegaţia iugoslavă a fost condusă de Boris Snuderl, membru al Consiliului Executiv Federal, iar delegaţia

PE SCURT

C.E.E. — de Ralf Dahrendorf, membru al Comisiei Executive. Comisia mixtă a apreciat pozitiv aplicarea acordului comercial de trei ani dintre cele două părţi.

● LA AMBASADA S.U.A. DIN MOSCOVA a avut loc miercuri, o conferinţă de presă organizată de ministrul american al agriculturii Earl Butz. Prezentînd o scurtă expunere în faţa ziariştilor, ministrul agriculturii al S.U.A. a arătat că ar fi posibil ca S.U.A. să livreze în viitor Uniunii Sovietice, anual, cereale în valoare de circa 200 milioane dolari. El a spus că, în schimbul acestor livrări, S.U.A. ar putea importa din U.R.S.S. ţiţei, gaze naturale sau bunuri de consum.

Grevă la O.R.T.F.

● TEHNICIENII de la radio-televiziunea franceză (ORTF) au hotărît — în cadrul unei adunări generale — să-şi continue greva iniţiată la 9 aprilie. Începînd de miercuri, de la ora 0,00, acţiunea revendicativă a personalului tehnic continuă printr-o serie de greve turnante, pe sectoare.

● JOHN YOUNG, CHARLES DUKE ŞI KEN MATTINGLY, cei trei astronauţi ai echipajului navei spaţiale „Apollo-16", au trecut marţi cu succes ultimul examen medical, care a durat cinci ore. „Ei sînt în formă bună şi gata de plecare", a declarat dr. Charles Berry, medicul şef al N.A.S.A.

După cum s-a mai anunţat, nava „Apollo-16" va lua startul spre Lună la 16 aprilie.

● AMBASADORUL extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România la Moscova, Gheorghe Badrus, a fost primit la 12 aprilie de către A. P. Şitikov, preşedintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Cu acest prilej, a avut loc o convorbire caldă, prietenească.

Sci fisier

Azi, la „Palatul U.N.C.T.A.D.-III", cea mai impunătoare clădire din capitala chiliană, inaugurată cu cîteva zile în urmă, se deschid lucrările celei de a treia sesiuni a Conferinţei Naţiunilor Unite pentru Comerţ şi Dezvoltare (U.N.C.T.A.D.). Importanta reuniune internaţională, la care vor fi reprezentate 141 de state membre ale acestui for internaţional, va trece în revistă situaţia pe plan mondial în domeniile comerţului şi dezvoltării, va examina propuneri şi va adopta măsuri ce se impun în vederea sporirii puterii economice a ţărilor în curs de dezvoltare.

Iată cîteva date privind U.N.C.T.A.D.:

Prima sesiune a fost organizată la Geneva în anul 1964. După această sesiune, la propunerea mai multor state, U.N.C.T.A.D. a devenit organ permanent al Adunării Generale al O.N.U. Cea de a doua sesiune a U.N.C.T.A.D. s-a întrunit la New Delhi, în anul 1968. Principala funcţiune a conferinţei constă în promovarea extinderii comerţului internaţional între toate ţările lumii, indiferent de sistemul lor social şi de nivelul de dezvoltare, în scopul de a contribui la accelerarea progresului economic, în special al ţărilor în curs de dezvoltare. De asemenea, potrivit statutului său, adoptat prin rezoluţia 1995 din decembrie 1964 de către Adunarea Generală a O.N.U., U.N.C.T.A.D. acţionează pentru armonizarea politicii guvernelor şi grupărilor economice regionale în materie de comerţ şi dezvoltare. Ca organ permanent al Conferinţei a fost creat Consiliul pentru comerţ şi dezvoltare, compus din 55 de membri aleşi dintre statele membre, ţinînd seama de o repartiţie geografică echitabilă, cît şi de preocuparea de a menţine reprezentarea principalelor state comerciale. Datorită activităţii sale constructive la cele două sesiuni precedente, politicii realiste pe care-şi întemelează relaţiile comerciale,

UNCTAD III

preocupărilor sale privind dezvoltarea schimburilor economice, ştiinţifice, tehnice, România a fost aleasă membră a Consiliului. Fiecare stat reprezentat la Conferinţă dispune de un vot. Hotărîrile U.N.C.T.A.D. în problemele de fond sînt adoptate cu majoritatea de două treimi a reprezentanţilor prezenţi şi care-şi exercită dreptul de vot. Hotărîrile în problemele de procedură sînt adoptate cu majoritate de voturi. În Consiliul pentru Comerţ şi Dezvoltare deciziile se aprobă prin majoritatea simplă a membrilor.

La Santiago de Chile vor fi dezbătute problemele complexe legate de deteriorarea situaţiei ţărilor în curs de dezvoltare în cadrul economiei mondiale. Se vor analiza consecinţele negative ale adîncirii decalajului care separă aceste state de cele dezvoltate. Referindu-se la gravitatea acestor probleme, secretarul general al U.N.C.T.A.D., Manuel Perez-Guerrera, în raportul de bază care va fi supus atenţiei reuniunii din capitala chiliană, arăta că „în lipsa unei ameliorări tangibile a politicilor urmate în materie de comerţ şi ajutor, ţările în curs de dezvoltare au continuat să piardă teren în comerţul internaţional". Dacă comunitatea internaţională nu face eforturi mult mai intense — consemna în raportul său Perez-Guerrera — există puţine şanse ca ea să atingă obiectivele enunţate în Strategia celui de al doilea deceniu al Naţiunilor Unite pentru dezvoltare". În Declaraţia de la Lima, adoptată de reprezentanţi ai 96 de state, sînt cuprinse măsuri eficace pentru înlăturarea dificultăţilor economice cu care sînt confruntate ţările în curs de dezvoltare. Printre acestea se numără responsabilitatea în primul rînd a ţării în cauză pentru înlăturarea subdezvoltării, favorizarea cooperării mutuale între aceste state, necesitatea transferării de către fiecare ţară dezvoltată a unui procent din produsul său interior brut în favoarea statelor în curs de dezvoltare, participarea egală a tuturor ţărilor la consultările şi hotărîrile privind reforma monetară, acordarea de condiţii preferenţiale în schimburile comerciale etc.

Ţara noastră — ea însăşi angajată într-un program deosebit pentru edificarea unei economii avansate — participă susţinut la activităţile U.N.C.T.A.D.

I. T.

Noi amănunte despre ravagiile cutremurului din Iran

TEHERAN 12 (Agerpres). Ştirile provenite din provincia Fars, din sudul Iranului, unde s-a înregistrat violentul cutremur de la începutul acestei săptămîni, continuă să aducă noi amănunte despre pierderile înregistrate în diferite localităţi şi despre amploarea operaţiunilor de salvare şi ajutor. Ziarul de seară „Etelaat", care apare la Teheran, menţionează, potrivit agenţiei France Presse, că doar aproximativ 100 din cei cinci mii de locuitori ai micului oraş Ghir — epicentrul catastrofei — sînt sănătoşi, restul fiind omoriţi sau răniţi. La Kazrine, localitate situată la 12 kilometri de Ghir, moscheea s-a prăbuşit în timpul cutremurului, omorînd sub dărîmături 37 de persoane. În mai multe puncte au apărut crăpături adînci în scoarţa terestră, ceea ce ar proba că seismul de luni are o origine vulcanică.

Manouchehr Pirouz, guvernatorul provinciei, a declarat, la Shiraz, că cel puţin 45 de sate din regiune au fost distruse de cutremur. El a menţionat că aproximativ 1 200 de soldaţi, 350 de membri ai forţelor de poliţie, 300 de voluntari, precum şi opt elicoptere participă la operaţiunile de salvare şi ajutor. Circa 200 de răniţi, din zona în care s-a înregistrat epicentrul cutremurului, au fost transportate la spitalele din Shiraz.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — Bucureşti — Calea Griviţei nr. 64—66. P.O.B. — „Box 2001". — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".